SOLDATUL

Nr. 401 | APARE MARȚEA, JOIA și SAMBATA | Foaie de lămuriri și informații pentru ostași | REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA STR SĂRINDAR Nr. 5-7-9 BUCUREȘTI

Europa creștină contra bolșevismului

Ca urmare a unei hotărâri luată într'o reuniune a Cardinalilor, la Vatican, în toate țările catolice se vor rosti predici, în tot timpul postului premergător Sfintelor Paște, arătându-se primejdia bolșevică în toată gravitatea ei și indicându-se mulțimilor calea pentru înlăturarea ei. Europa civilizată și creștină își manifestează astfel o atitudine limpede și hotărâtă împotriva pretențiilor Moscovei de a schimba rânduielile lumii după chipul și asemănarea Uniunii Sovietice. Creștinătatea apuseană, căreia omenirea îi datorește atâtea momente nemuritoare de cultură, înobilare morală a omului și de binefăcătoare civilizație se ridică și strigă primejdia. Din zeci de mii de biserici, în auzul a zeci de milioane de oameni pașnici, sub semnul Sfintei Cruci, se spune adevărul. De la Răsărit stau gata să se reverse valurile de ură și de barbarie nimicitoare ale organizației militare și politice sovietice. Creștinătatea trebuie apărată, fiindcă doctrina comunistă amenință mai întâi cu nimicirea Bisericei lui Hristos.

E în această impresionantă lucrare în numele lui Dumnezeu și a rânduielilor lui cele drepte, ca o trezire care aduce un neprețuit spor de tărie morală celor ce luptă cu arma în mână, jertfesc și mor pe câmpiile Rusiei, de aproape trei ani, să apere bunurile și siguranța vieții europene. E ca o aliaută a spiritului creștin, care se alătură alianțelor militare de luptă contra bolșevismului.

Momentul acesta este de o covârșitoare importanță istorică, fiind că el dovedește că războiul de acum nu este un război de adversități secundare sau de interese particulare, ci un război între două lumi profund deosebite, care nu se înțeleg. In predica rostită Lunea trecută la Sevilla și care face începutul acestei vaste campanii de lămurire necesară, arhiepiscopul Segura a accentuat cu deosebire asupra faptului, că orice indiferență din partea creștinilor față de problema bolșevismului este un act de trădare față de Biserica lui Hristos, fiindcă bolșevismul nu este o doctrină politică oarecare, ci este o forță organizată potrivnică idealurilor de pace și de omenie ale creștinătății. Dintre toate țările Apusului european, Spania știe mai mult decât oricare alta, câtă barbarie destructivă e în stare să desfășuie prezența comunismului în societatea creștină. In cei doi ani, cari au însângerat poporul spaniol târât în războiu civil de către instigatorii de la Moscova, de la 1936 la 1938, n'a rămas în Spania biserică nepângărită și mii de preoți, călugări sau călugărițe au suferit martiriile cele mai neînchipuite pentru nevinovata lor credință în Dumnezeu.

Dacă comunismul ar fi, cum susțin centrele de propagandă sovietică, o reală doctrină politică de libertăți integrale pentru fericirea lumii, cum se explică și cum se

D. I. Cucu

Continuare în pag. II-a)

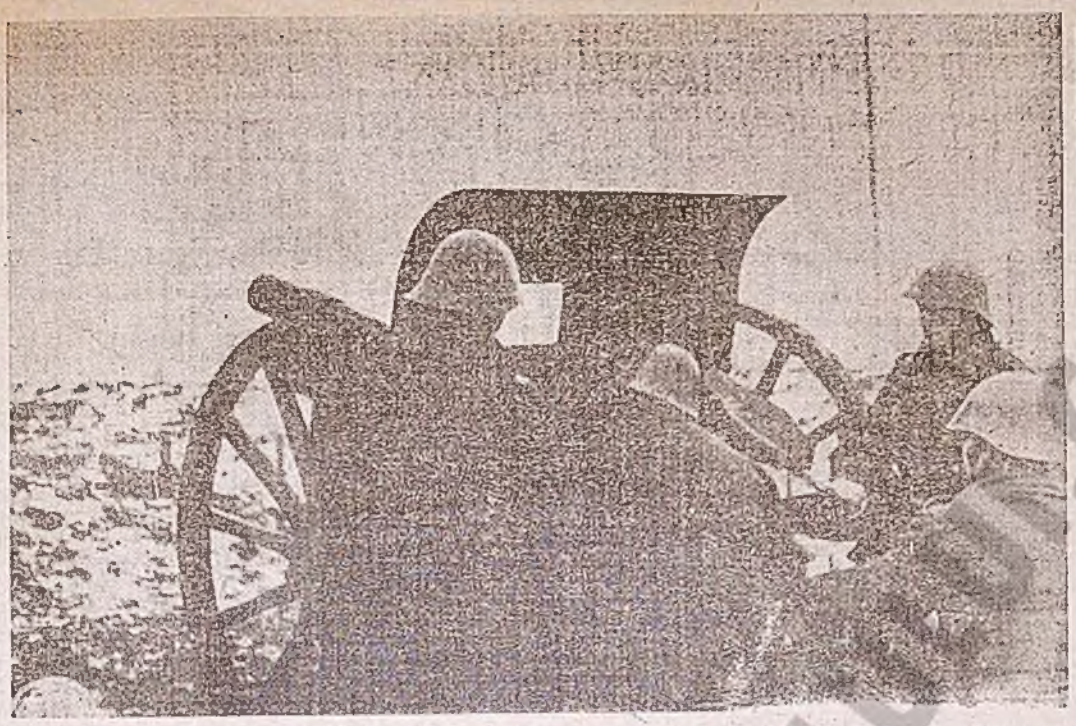

Acest tun capturat dela bolșevici, face acuma paza coastelor Mării Negre
(S.M.P. Matei Constantin)

NOI VĂ MULȚUMIM!

Mi-au trecut din nou prin mână scrisori de ostași, aflați pe frontul apărării noastre românești — și, și de data aceasta, am simțit cum inima îmi este mângâiată și întărită de cele cuprinse în aceste scrisori.

Cei de pe front ne învață pe toți ceștia, care ne aflăm acasă, felul în care trebue să privim tălăzuirile războiului. Războiul, ca orice mare fapt petrecut între neamurile pământului, își are și ceasurile lui de cumpănă și de încordare, când nu trebue să ne pierdem cumpătul. Dacă în asemenea ceasuri n'am avea stăpânirea de sine, se prea poate să avem de suferit mult. Și, dimpotrivă, având această stăpânire, putem trece cu bine impasul. In asemenea împrejurări se vede tăria unui suflet.

Unii dintre noi, în ceasuri de acestea, se lasă duși de îngrijorare, — sufletul li se slăbește, și, în felul acesta, în loc ca ei să fie sprijinitori ai neamului, sunt o povară, pe care trebue s'o ducă ceilalți, care au sufletul mai bărbat ca al lor.

Zilele acestea am primit o scrisoare dela un prieten mai mic al meu, care se află dincolo de mare — și luptă pentru țară. Și în scrisoarea lui îmi spune: „Noi aici ducem lupta cu nădejde, pentru țară și pentru cruce..." — iar mai departe scrie așa: „...noi aici credem cu putere în biruința care trebue să vie..."

Cum să nu-ți simți sufletul întărit și înălțat, când tocmai de la cei aflați în vârtejul războiului primești asemenea vești, — pe când de la unii, pe care-i întâlnești pe străzile orașelor și, uneori, chiar pe ulițele satelor, primești vorbe de îndoială și priviri de îngrijorare?...

Noi, ceștia de acasă, vă mulțumim, iubiți ostași de pe front, pentru felul vostru vitejesc în care vă duceți ceasurile, zilele și lunile luptei voastre, — vă mulțumim pentru toate, dar, mai osebit, vă mulțumim pentru luminoasa voastră pildă, pentru mult-grăitoarea voastră lecție. Și, să știți, că nimic din cele ale vredniciei nu va rămâne fără cuvenita răsplătire la ceasul când fiecare fi-va întrebat care i-au fost faptele în vremea războiului celui mare.

Vă mulțumim, iubiți ostași, pentru tot lucrul bun pe care-l faceți, peste tot pe unde vă aflați, pentru draga noastră țară, — și vă încredințăm că noi, ceștia de acasă, mai tineri sau mai bătrâni, bărbați sau femei, — cei mai mulți ne rugăm necontenit lui Dumnezeu ca să vă dea puteri să duceți până la sfârșit, cu bine și cu sănătate lupta voastră, cea plină de atâtea vitejii. Pe cei viteji, Dumnezeu îi ajută — și nu-i lasă, — și pe umerii celui viteaz se așează soarta unei țări și durata unui neam.

Un soldat ardelean scriind acasă, zice așa de frumos: „Noi cei care suntem aici am fost aleși ca să luptăm pentru țara noastră și pentru biserica noastră, călcată în picioare de cei necredincioși". Ce frumos grăește acest frate ardelean al nostrul — și câtă tărie strecoară în sufletele noastre asemenea cuvinte rupte din inimă.

In alte articole pe care le voi mai scrie aici, iubiți ostași, am să vă mai aduc la cunoaștere alte scrisori frumoase de ale voastre de pe front, ca să vedeți voi înșivă că peste tot sufletul ostașului nostru este acelaș, fie că e vorba de vremi de liniște, fie că e vorba de război. Este la fel de mare — și de frumos.

Al. Lascarov-Moldovanu

UN PROTEST SEMNIFICATIV

Guvernul emigrant polon din Londra, a publicat un protest energic împotriva activității dusă de comuniști pe teritoriul polon. Protestul arată că: „Toate grupările comuniste care operează pe teritoriul polon sub numele partidului muncitorilor polonezi, întreprind o activitate care dăunează și anihilează interesele cele mai vitale ale națiunii polone".

Protestul spune în continuare: „Condamnăm acțiunea partidului muncitorilor polonezi în modul cel mai puternic și mai decisiv," calificând această activitate ca o trădare a Poloniei.

Se știe că în ultimul timp, comitetul național polonez din Moscova a numit, în calitate de comandant suprem al armatei de rezistență, din Polonia, pe generalul Rola, așa după cum a fost numit la rândul său comandant suprem al tuturor trupelor de rezistență din Serbia, generalul Tito. După cum generalul Tito nu vrea să recunoască pe regele Petru al Jugoslaviei, tot astfel nici Rola nu vrea să ia act de existența unui guvern polonez.

Trebuie să constatăm din nou că mâna Moscovei vrea să-și întindă ghiarele asupra întregei Europe.

Fără îndoială țelurile Moscovei sunt foarte îndepărtate. Provinciile Baltice sunt socotite de pe acum provincii sovietice și ziarele rusești atacă cu înverșunare pe oricine ar încerca să le conteste acest drept. Ziarul Pravda a avut câteva ieșiri violente împotriva ziarelor din America, cari — zice el — au avut îndrăzneala să discute legitimitatea pretențiunilor rusești asupra acestor țări.

La rândul ei, Polonia a fost mereu paiu în ochii rușilor. Ori de câte ori au putut numai, rușii au desmembrat Polonia și n'a fost un singur țar rusesc care să nu fi socotit de mosie proprie teritoriul polonez.

Stalin n'a uitat nimic din atitudinea rusească de altă dată față de Polonia. Socotindu-i pe polonezi ca pe slavii cei mai apropiați de pământul rusesc, Moscova n'ar lăsa pentru nimic în lume să-i scape ocazia de a înghiți din nou Polonia. Toate discuțiile cari se fac în jurul frontierelor de răsărit ale Poloniei sunt pur și simplu discuții fără nici un fel de rost, pentrucă în caz de victorie, sovieticii vor ști să își instaleze oamenii lor la Varsovia și așa numita independență poloneză să se transforme într'o poveste dureroasă pentru polonezi.

Jocul sovietelor dela Moscova se repetă aidoma, în alte părți ale Europei. Bolșevicii nu înțeleg să stea de vorbă decât cu acei cari recunosc superioritatea dogmei comuniste asupra tuturor celorlalte dogme din lume. Toți ceilalți sunt socotiți ca niște trădători.

Nu vom stărui niciodată îndeajuns asupra pericolului, pe care îl reprezintă pentru restul lumii, Rusia Sovietică. Cuvântul de ordine pe care trebue să-l avem mereu înainte, este lupta dârză și până la capăt împotriva comunismului.

Ion Munteanu

Pagina Literară

Rugăciunile ostaşului

Rugăciune pentru Rege şi pentru Cârmuitorii ţării

Doamne Iisuse Hristoase, cela ce fiind adus înaintea divanului ai răspuns dregătorului Pilat ce Te ameninţa, zicându-i: Nu ai avea nici o putere asupra mea, de nu ţi-ar fi fost dată ţie de sus; iar prin gura Sfântului Tău apostol Pavel, ai grăit: Tot sufletul să se supună stăpânirilor celor mai înalte, că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, şi stăpânirile care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite; pentru aceia cel ce se împotriveşte stăpânirei, rânduielii lui Dumnezeu se împotriveşte şi cari se împotrivesc, judecată îşi vor lua loru-şi. Asijderea şi prin graiul sfântului Tău apostol Petru ne-ai poruncit, grăind: Fiţi supuşi oricărei stăpâniri omeneşti, pentru Domnul; atât regelui, ca înalt stăpânitor, cât şi dregătorilor, ca unii cari sunt puşi să pedepsească pe făcătorii de rele şi să laude pe cei ce fac binele.

Primeşte acum, Îndurate, rugăciunea umilitului meu suflet pentru regele nostru Mihai I, pentru Conducătorul Ţării Mareşal I. Antonescu şi pentru cârmuitorii scumpei noastre ţări, căci, Tu Insuţi Doamne ne-ai poruncit prin zisele Sfântului Apostol Pavel să facem rugăciuni pentru împăraţi şi pentru toţi cari sunt în dregătorii, ca să petrecem viaţa lină şi cu odihnă întru toată buna credinţă şi curăţenie. Aşa, Doamne, Împărate al împăraţilor şi Domn al domnilor, dărueşte cârmuitorilor acestei ţări: Regelui, Conducătorului, judecătorilor, ostaşilor, profesorilor preoţilor şi tuturor cârmuitorilor şi slujbaşilor, dela cele mai înalte până la cele mai puţin însemnate dregătorii: minte înţeleaptă, inimă curată şi voinţă tare în a înţelege, a dori şi a lucra numai pentru binele şi dreptatea, după cari bunuri doreşte şi înseteză poporul cel iubitor de Tine şi credincios Ţie din vremi străvechi.

Milostiveşte-Te, deci, Doamne, spre poporul drept-credincios şi dărueşte tuturor cârmuitorilor lui puteri mari ca să lucreze cu spor la înălţarea şi propăşirea lui, pentruca şi prin ei şi prin slujbaşii lui, să se binecuvinteze şi să se preamărească preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău al Tatălui şi al Fiului şi al sfântului Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea unui soţ pentru soţia sa

Dumnezeul meu, Tu mi-ai dat o soţie ca tovarăşe nedespărţită a vieţii mele şi să-mi fie părtaşe soartei în timpul călătoriei mele pe pământ. Fă, Preabunule, să cunosc că primind această fiinţă din mâinele Tale, mi-ai încredinţat-o să-i fac fericirea şi să lucrăm împreună virtutea; că floarea frumuseţei, blândeţei şi a bunătăţii fiind însuşirile firei sale, totdeauna este supusă prin însăşi firea sa la felurite slăbiciuni şi neputinţe.

Ajută-mi să nu fiu asupritor şi nedrept cu ea. Să nu pretind lucruri mai pe sus de puterile ei şi împotriva dreptului cuvânt. Căci dacă nu cerem dela strălucitorul trandafir să înflorească afară din timpul său şi dela frageda vioreа să aibă tăria şi trăinicia copacilor, cum voi cere eu dela soţia mea lucruri mai pe sus de puterile ei? Fă să mă port cu ea totdeauna cu dragoste şi blândeţe şi când rătăceşte să o întorc cu bunătate din amăgirea ei. Desfiinţează din inima mea mândria neomenească şi cruntul drept al celui mai tare care m'ar îndemna a mă purta cu asprime şi a chinui o fiinţă pe care dragostea a aruncat-o în braţele mele şi pe care legile o ţin încă lângă mine, când poate această dragoste este stinsă. Fă să cunosc că este nedrept a asupri o fiinţă slabă şi fără nici o apărare; că este nevrednic a dispreţui şi a călca în picioare o floare ce a făcut bucuriile mele în frumosul timp al primăverii.

Dreapta judecată îmi porunceşte o! Dumnezeul meu, ca, fiind şi eu însumi căzut în mii de greşeli şi neajunsuri, să sufăr cu răbdare pe ale soţiei mele. Îmi arată că omul fireşte este supus amăgirilor şi rătăcirii şi a ierta şi a trece cu vederea greşalele deaproapelui este fapta dragostei poruncite de Tine şi numai astfel purcezând cerem ca şi tu să ne ierţi, precum ertăm şi noi.

Fă să cunosc că această fiinţă ce mi-ai încredinţat, fiind supusă prin gingăşia şi neputinţa firii ei la multe feluri de boale şi slăbiciuni, se cuvine să mă port cu ea cu blândeţe şi iubire de oameni, să fiu sprijinul ei în suferinţe şi slăbiciuni, ce sunt legate de firea ei şi să nu uit niciodată că ea este mama copiilor de cari mă bucur şi cari mă veselesc prin mângâierile lor, că ei sunt un dar al dragostei ei şi ar fi nedrept a dispreţui pomul care a dat aşa frumoase roade.

Păzeşte inima mea, Dumnezeule, de omorâtoarea otravă a geloziei şi a bănuielilor şi fă să cunosc că acestea nu fac decât a depărta dintre noi iubirea şi fericirea. Ajută-mi ca prin vorbe şi fapte plăcute şi îndatoritoare să dovedesc soţiei mele că ea are în mine cel mai bun şi mai iubitor tovarăş. Şi dacă în acest chip nu voi ajunge la scop, să mă feresc a întrebuinţa alte mijloace care ar fi nefolositoare. Asprimea şi purtarea rea întărâtă duhurile în loc să le apropie; iar unei purtări blânde şi înţelepte şi unei dragoste îndelung răbdătoare, nu se poate împotrivi până în sfârşit nici cea mai stricată inimă: gheaţa groasă ce acopere râurile se topeşte, când suflă neîncetat vântul cald al primăverii. Dumnezeul meu, Tu, care cârmueşti inimele oamenilor spre cele bune, cârmueşte asemenea şi pe ale noastre şi fă ca deplina înţelegere să unească sufletele noastre.

Fă să cunosc că numai simţămintele de dragoste ale sufletului au putere asupra sufletelor. Întăreşte inima mea în bunele hotărâri şi ajută-mi să nu fac nenorocită prin purtarea mea nici o fiinţă pe care bunătatea Ta mi-a încredinţat-o. Ci printr'o înţeleaptă unire, bucurându-ne de fericire, pe cât poate omul a se bucura pe pământ, să binecuvântăm totdeauna numele Tău. Amin!

Rugăciunea unei soţii pentru soţul său

O, Doamne Preabunule, Tu mi-ai dat un soţ al zilelor mele pe pământ părtaş soartei mele şi sprijinul meu în timpul călătoriei acestei vieţi. Fă să cunosc că el este care îngrijeşte de mine şi să nu întristez zilele lui niciodată, nici să fiu nemulţumitoare către acela care cu toate puterile sale mă îngrijeşte şi mă sprijineşte. Fă-mă supusă şi îndatoritoare, ca nu printr'o purtare necuviincioasă să-i adaog la osteneli şi să-i amărăsc pâinea ce-o câştigă pentru mine şi copiii noştri. Izvorule al înţelepciunii, luminează-mă să cunosc toate virtuţile căsniciei şi să păstrez prin o înţeleaptă chivernisire, ceeace el adună prin sudoarea feţii sale şi cu mari osteneli. Ajută-mi ca prin supunere, prin dulceaţa purtării mele, prin răbdarea şi dragostea mea să încununez zilele lui cu flori şi bucurii, să împart cu el fără cârtire toate loviturile soartei şi să-i fiu tovarăşă nedespărţită precum în nenorociri aşa şi în fericiri.

Păzeşte-mă de împodobire necumpătată şi de necuviinţă în care cad femeile care nu cunosc preţul unui soţ şi bun şi pun toată fericirea lor în podoabe şi în petreceri sgomotoase şi deşarte, ce trag după sine neînţelegerea, desgustul şi mii de suferinţe. Ajută-mi să mă deprind la toate virtuţile cari fac podoaba femeei, pentrucă, dacă vârsta sau boalele îmi vor ridica floarea frumuseţii şi a tinereţii, să-mi rămână o inimă care să fie vrednică de dragostea şi cinstea soţului şi a copiilor mei şi să fiu bună pildă, întărindu-i în puterea virtuţii.

Europa creştină contra bolşevismului

(URMARE DIN PAG. 1-A)

justifică actele lui de terorism antireligios din Rusia şi din Spania? Răspunsul e la îndămâna oricui. Comunismul este o doctrină materialistă, sălbatecă şi barbară, care tinde să îndobitocească omenirea, ca să fie mai uşor şi mai aspru împilată spre folosul şi huzurul unei clici de conducători nesăţioşi, iar Biserica lui Hristos, care aduce de două mii de ani înobilarea spirituală în suflete este, desigur, prima piedecă în calea ascunselor planuri marxiste universale. De aceea prima ţintă a forţelor destructive bolşevice este şi va fi mereu Biserica şi de aceea astăzi când ameninţarea sălbatecă de la Răsărit nu mai e o simplă primejdie teoretică, Biserica în poziţie şi dă alarma. Faţă de voinţa mărturisită a lui Stalin, care reclamă o Uniune Sovietică a Europei, după tipul Uniunei Republicelor Socialiste Sovietice, atee, tiranice şi nimicitoare de libertăţi, Biserica reclamă o uniune spirituală a Europei creştine şi îndeamnă la solidaritate pentru înlăturarea primejdiei.

D. I. Cucu

IN FIECARE DUMINICĂ

DUMINICA ORTODOXIEI

In ziua de 19 Februarie 843, prima Duminică din sfântul şi marele post al Paştilor, Împărăteasa Teodora (842—856) şi patriarhul ecumenic al Constantinopolului Metodie au serbat triumful definitiv asupra iconoclasmului, care sfâşiase imperiul bizantin un secol, restabilind hotărîrile sinodului VII ecumenic (787), din Niceia, de-a se da acelaş cult ca în trecut sfintelor icoane, sfintelor moaşte şi tuturor sfinţilor. Ziua aceasta s'a numit Duminica Ortodoxiei.

Lupta contra sfintelor icoane pornită de împăraţii bizantini Leon III Isaurul (714—741), Constantin Copronim (742—775), Leon IV Hazarul (775—780) este întreruptă sub minoratul împăratului Constantin VI Porfirogenitul, când mama sa, Împărăteasa Irina, ca regentă, decise pe patriarhul Constantinopolului Tarasie să convoace sinodul VII ecumenic, ce se ţinu în anul 787 la Niceia, iar ultima şedinţă, şedinţa festivă la Constantinopol, unde cei 300 episcopi, reprezentând toată creştinătatea, au hotărît:

1. Lui Dumnezeu i se cuvine adorare.
2. Sfintei Fecioarei Maria, i se cuvine supravenerare.
3. Sfinţilor, sfintelor moaşte sfintei cruci, sfintelor vase şi sfintelor icoane li se cuvine venerare.

Istoria ne spune că nici Constantin VI (780—797) n'a fost demn urmaş al mamei sale, declarându-se duşman pe faţă şi mare prigonitor al sfintelor icoane şi al închinătorilor lor. A plătit însă scump purtarea sa. Pacea restabilită în anul 797, prin răsturnarea acestui împărat de mama sa Irina (798—802), fu sfâşiată în anul 813 de Leon Armeanul (812—820) şi urmaşii săi Mihail II Bâlbâitul (820—829) şi Teofil (829—842).

In timpul acestor împăraţi iconoclaşti, sfintele icoane au fost scoase din palatul imperial şi din biserici şi sparte sau arse, pereţii din biserici au fost văruiţi şi s'au pictat scene de vânătoare, călugării au suferit cel mai mult, unii din ei au fost fugăriţi pe străzile Ţarigradului la braţ cu muieri, mănăstirile transformate în cazărmi sau grajduri, bisericile lor arse, patriarhi demişi din scaune, surghiuniţi, sau ucişi, cărturari de seamă chinuiţi, maltrataţi şi mutilaţi oribil.

Era un despotism, cum nu se mai văzuse pe lume şi clerul era lipsit de caracter, fiind când pentru un principiu, când contra lui, după jocul politicii dela Curie. Peste tot nu era decât jale şi suspin!

Şi astăzi, iubiţi ostaşi sunt unii cari batjocoresc şi distrug sfintele icoane, ca protestanţii şi sectanţii de tot felul.

Porunca a doua din decalog spune: „Să nu-ţi faci ţie chip cioplit nici asemănarea vreunui lucru din câte sunt sus în cer, pe pământ, în apa şi sub pământ. Să nu te închini lor, nici să slujeşti lor". Biserica noastră ne învaţă să nu ne închinăm lemnului sau culorilor sau materialului din care sunt confecţionate sfintele icoane, ci chipului pe care-l reprezintă. Purtaţi cu drag la voi fotografia mamei, a soţiei, a copiilor voştri şi sunt sigur că nu cartonul sau culorile, umbrele şi luminile de pe el au vreo importanţă pentru voi, ci chipul pe care-l înfăţişează. Cât vă leagă pe voi aceste chipuri scumpe, se vede din cinstea deosebită pe care le-o daţi punându-le într'o ramă frumoasă sau purtându-le aproape de inimă, cu mare cinste. De câtă cinste trebue oare să se bucure sfintele icoane, al căror chip reprezintă pe Mântuitorul sau pe Prea Sfânta Fecioară Maria, sau pe oricare din sfinţii noştri, cari au bine plăcut lui Dumnezeu! Şi câte din ele nu sunt icoane făcătoare de minuni!

Prin două inimi de femeie, prin Împărătesele Irina şi Teodora s'a restabilit cultul sfintelor icoane. De aceea Duminica Ortodoxiei este ziua sfântă în care se serbează vrednicia şi pietatea femeilor. Astăzi se serbează bărbăţia şi credinţa atâtor doamne şi domniţe din istoria noastră naţională, care în iatacurile lor îşi treceau timpul, cusând în fir atâtea motive naţionale şi religioase. Mergeţi la Mănăstirea Putna, şi vedeţi lucrurile măestrit lucrate în fir de Maria de Mangop, soţia lui Ştefan cel Mare, care reprezintă lângă mormântul marelui nostru domnitor, ceva din strălucirea domniei sale. Şi câte lucruri nu-s în ţară, în mănăstiri sau schituri, prin palatele vechi domneşti sau colibele satelor noastre, care amintesc munca acestor inimi de românce şi mari ortodoxe.

Duminica ortodoxiei este patronul Asociaţiei Femeilor Române, care a adus atâta alinare în războiul acesta.

Astăzi, când bolşevismul a distrus bisericile, când icoanele au fost arse, când preoţii au fost alungaţi, când chipul şi icoana Mântuitorului şi Maicii Precista au fost sparte sau incendiate, voi, iubiţi ostaşi, cari purtaţi la gât alături de Sf. Cruce, icoana sfântului ce vă patronează şi la inimi fotografia celor dragi vouă, păşiţi la luptă încrezători în Victorie, pentrucă luptaţi pentru cultul sfintelor icoane, pentru ortodoxie, aşa cum au luptat în trecut sfinţii Părinţi, şi moşii şi strămoşii noştri.

Diaconul militar Gh. I. Bejgu
Bis. Milit. „Mihai Vodă" Buc.

CITAT PE NAȚIUNE

Am avut ocazia să arătăm în coloanele acestui ziar ostășesc unde condeiul nostru stă pururi treaz, atâtea fapte de adevărată mândrie românească. Încă dela începutul războiului, de când primele tunuri românești toveau pe dușman, mulți din cei cu posibilități mai mari materiale, n'au îndrăznit să înțeleagă greutățile și deci jertfele la cari eram obligați să luăm parte.

Și numai așa am putut să ne prezentăm în fața dușmanului, zid de neînfrânt, și numai așa am putut să ne desrobim provinciile dragi și hotarele de veacuri ale noastre. În fața jertfei comune, am făcut front cu inimile noastre, căutând să înțelegem cât mai bine durerile celor cari au lăsat pe câmpurile de luptă părți din corpul lor, sau tristețea celor rămași fără sprijin și dragoste părintească.

Și astfel sufletul a lucrat mână în mână cu înțelegerea la desăvârșirea celei mai perfecte opere umane, pe care asemenea împrejurări o creiază pentru verificarea celor chemați a lumină și jertfă. Tocmai în această contopire sufletească a momentului, a identificării cu o durere, fie a ostașului întors rănit de pe câmpul de luptă, fie a celui rămas fără părinte, stă marea tărie a neamului nostru, rezistența întotdeauna puternică în fața celor mai mari primejdii. Înfrățiți pe front pentru a zdrobi dușmanul, umăr la umăr în țară pentru a'nvinge atâtea greutăți impuse de război și pe care nu toți pot să le suporte deopotrivă. Deaceea, cu deosebită bucurie și mândrie am semnalat, făcând din aceasta o datorie a noastră, când cineva mai cu stare a sărit în ajutorul aproapelui mai sărac, când un invalid a fost împroprietărit cu vreun teren, sau când un orfan de război a fost luat sub îngrijirea unui bun român.

Avem acum sub ochi, fapta de mare și înaltă ținută patriotică, a domnului Petre Balaciu, mare proprietar din București, Piața Valter Mărăcineanu No. 5, care printr'o scrisoare trimisă Mareșalului Conducător a făcut cunoscut că donează 1000 m. p. din proprietatea sa situată în București Șos. Vergului No. 36—38, în scopul de a fi împroprietăriți 5 grade inferioare — până la sublocotenent exclusiv, — cari s'au distins în actualul război prin acte de bravură. Printr'o altă scrisoare adresată domnului Vice Președinte al Consiliului, d. Petre Balaciu oferă 1000 m. p. din aceiași proprietate pentru a se împroprietări 5 infirmiere cari s'au distins prin îngrijirea răniților atât pe front cât și în interiorul țării.

Dar acestea nu sunt singurele donații pe care d. Petre Balaciu le face celor ce s'au distins în război sau pentru binele obștesc. Iată spre exemplu - alte acte de filantropie menite să evidențieze calitățile alese ale acestui adevărat român

Un imobil compus din 20 încăperi plus dependințe și grajd, în orașul Călărași-Ialomița, imobil ce adăpostește o școală de fete.

Un teren în suprafață de 2 pogoane, de pe moșia Balaciul-Ialomița pentru a servi ca obor de cereale și vite.

1000 m. p. în București, șos. Vergului nr. 36—38 pentru a servi la împroprietărirea a 5 văduve din actualul război, teren ce valorează circa 2.000.000 lei.

Un teren de 1000 m. p. tot în șos. Vergului nr. 36—38 pentru împropietățirea a 5 aviatori, cari s'au distins în actualul război.

Aceste fapte de înaltă semnificație morală și patriotică, vin să ne arate adevăratul suflet al românului care nu vrea să fie simplu spectator la lupta neamului nostru atât de greu încercat și sare în ajutorul celui mai lipsit decât el

Constantin Salcia

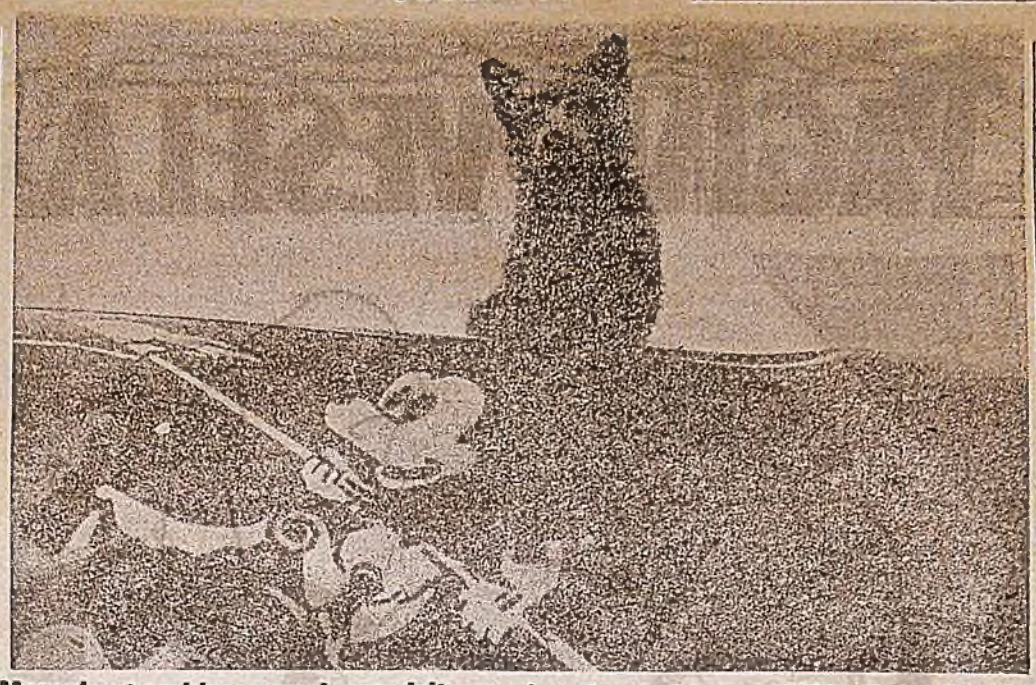

Mascota și emblema unei escadrile române de vână toare *(SMP.-Mateț Const.)*

ZIDUL ATLANITCULUI ȘI LINIA SIEGFRIED

Despre Linia Siegfried știm că a corespuns scopului militar pentru care a fost creiată. Când armatele germane au luptat împotriva Poloniei și în perioada care s'a încheiat la 10 Mai 1940, a fost deajuns faptul existenței sale pentru a tăia aripile planurilor ofensive inamice.

Din acest punct de vedere se poate face o interesantă paralelă cu zidul de apărare de la Atlantic. Faptul că prezența acestui lanț de fortificații, care se întinde de la Pirinei până la capul Nord, este suficientă de 3 ani încoace pentru a tăia pofta de agresiune a englezilor și americanilor, constituie o dovadă indiscutabilă. Este fierul incadescent pe care nu-l poți atinge fără să-ți arzi degetele, cum au dovedit-o încercările de debarcare de la Dieppe și St. Nazaire. Tot așa cum dela 3 Septembrie 1939 până la 10 Mai 1940 anglo-saxonii s'au mărginit să tot prezinte vechea teză a înfometării Germaniei, în loc de a trece la fapte, de atunci această temă a fost părăsită și înlocuită cu aceea a unui al doilea front, ca echilibru al celui din Răsărit.

Rostul Liniei Siegfried este de a opri cu efort minim și cu pierderi cât mai mici pe un adversar care ar veni de pe uscat. Ea trebuia să apere granița de vest a Reichului atunci când principalele forțe germane erau angajate în lupta contra Poloniei. O deosebire de Zidul Atlanticului constă în aceea că în acest din urmă caz nu mai este vorba numai de Germania ci de întreaga parte occidentală a Europei, cu Norvegia, Danemarca, Olanda, Belgia și Franța.

Linia Siegfried și Zidul Atlanticului diferă deci prin elementul natural al situației lor: Linia Siegfried este un front pur terestru, Zidul Atlanticului unul pur maritim.

Linia Siegfried se sprijină pe avantagiile naturale ale unui teren neregulat și folosește ici un curs de râu, colo o înălțime dominantă și în alt loc un bun câmp de tragere. Numai partea sudică a ei, de pe Rinul superior, are un aspect determinat exclusiv de natură. Pentru a se rezolva perfect misiunile impuse s'a recurs la sistemul eșalonării în adânc, acoperindu-se o fâșie largă cu fortificații așezate ca pătratele tablei de șah; aceste fortificații domină zonele dintre ele și se apără reciproc. Astfel de fortificații în suită multiplă s'au dovedit și după patru ani de experiență a războiului drept un obstacol de netrecut pentru orice agresor, atâta vreme cât vitejia oamenilor din cazemate corespunde valorii acestora.

Față de cum se prezenta situația, la Zidul Atlanticului n'a putut fi vorba nici o clipă de îndoială sau de alegere între mai multe posibilități egale. Natura lui este prescrisă de coasta vestică a Europei. El nu are sarcina de a opri un inamic care vine din interiorul unei zone de uscat, ci să nu-l lase să debarce. Alci stă deosebirea fundamentală: împotriva Liniei Siegfried adversarul putea veni numai de pe uscat, împotriva Zidului Atlanticului grosul forțelor lui trebue să-și facă apariția numai de pe mare. El nu se poate apropia cu câtiva oameni pentru a ataca fiecare cazemată în parte, ci este nevoit să se ofere dintr'odată tuturor gurilor de tun. Este un avantagiu categoric al Zidului Atlanticului față de Linia Siegfried: armele cu tir lung au, primele, cuvântul decisiv. Este drept că inamicul poate folosi un mijloc asemănător, anume artileria de bord. Dar prin aceasta el nu face decât să improvizeze în momentul atacului o contra-lovitură de pe apă, împotriva unor fortificații create printr'o muncă de ani întregi și fără încetare perfecționate.

Nici linia prescrisă de natură Zidului Atlanticului nu este pretutindeni de valoare egală. Ea se mărginește în cea mai mare parte cu zone unde inamicul nu poate încerca o decisivă fiindcă ele sunt avant-zone ale fortăreței Europa. Fâșii întinse sunt constituite de coaste stâncoase care nu pot fi depășite de agresor; există deasemenea zone unde din cauza factorilor naturali cu caracter defensiv ar fi o greșală să se încerce o acțiune hotăritoare. Pe lângă aceste obstacole naturale se află regiuni de coastă care putem spune că invită la o debarcare, fiindcă aici manevrele de debarcare s'ar putea face ușor. Dela sine înțeles, aceste puncte sunt centrele de gravitate ale Zidului Atlanticului. O forță sporită echilibrează aici avantagiile naturale care se oferă adversarului. Se poate spune că acestea sunt supra-compensate.

In afară de dificultățile care se pun unei atacări dinspre mare a Zidului Atlanticului, a trebuit să se țină seama că în timpul transportului aerian de soldați și arme se poate produce și un atac dinspre uscat, cu scopul de a scoate din luptă părți din instalațiile fortificate și de a ușura astfel debarcarea principalelor forțe de pe mare. De aceea a trebuit să se adauge fețel dinspre apă a Zidului Atlanticului o a doua, îndreptată către interiorul continentului. El se poate apăra prin urmare și dinspre uscat.

S'a mai petrecut însă și un al doilea lucru, pentru a se asigura eficacitatea Zidului Atlanticului. Anume, în afară de trupele locale și ocupanții cazematelor, s'au instituit aici rezerve operative care stau în hinterland și pot fi aruncate în timpul cel mai scurt acolo unde se manifestă focarul atacului. Aceste rezerve pot intra în luptă la caz de nevoe și cu inamicul venit din hinterland pe calea aerului. Prin aceasta se garantează ocupanților fortărețelor mână liberă înspre mare.

Este dela sine înțeles că la Zidul Atlanticului au fost valorificate toate experiențele câștigate la construirea Liniei Siegfried. Au atârnat greu în cumpănă deasemenea toate învățămintele căpătate de soldații germani ca atacatori împotriva liniilor fortificate inamice. Au fost evitate cu grijă slăbiciunile observate acolo unde trupele germane în atac au putut strânge cleștele și sfărâma cazematele diferitelor linii fortificate.

Dacă ne gândim că Linia Siegfried s'a născut într'un singur an, ne putem închipui ce s'a creeat în trei ani și jumătate la Zidul Atlanticului, chiar dacă ținem seama și de întinderea mai mare a acestuia.

Și cum anglo-americanii, din cauza presiunii moscovite, nu mai pot să se considere achitați de obligație printr'o blocadă, așa cum a fost cazul pe vremea Liniei Siegfried, și cum pe de altă parte atacul lor împotriva Italiei — „punctul moale al Europei" — se dovedește tot mai mult ca nedecisiv pentru războiu, într'o bună zi ei vor trebui să dea buzna în fața formidabilelor guri de foc ale Zidului Atlanticului. (E. S. S.).

Chipuri de eroi

SERGENTUL GHEORGHE DOVLEAC

Compania căpitanului Dumitru Crizlea dintr'un batalion de vânători de munte, lupta aprig cu inamicul puternic organizat și fortificat pe cota 96. Atacul românesc a fost deslănțuit de aproape două ore, dar înaintarea companiei suferea din cauza focului nimicitor de mitraliere, care vine de undeva din stânga colei.

Vânătorii caută să înainteze târâș-târâș, dar este imposibil. Pământul este scormonit de proectilele armelor automate.

Căpitanul comandantul companiei, trece pe la fiecare pluton și grupă stând de vorbă cu soldații și îmbărbătându-i, în timp ce brancardierii transportă camarazii răniți spre postul de prim ajutor al batalionului.

Comandantul companiei judecând situația, dă ordin ca un pluton să atace puternic inamicul frontal în timp ce altul să cadă în spatele inamicului printr'o manevră de învăluire.

Atacul se desfășoară conform planului stabilit.

Plotonul din dreapta care execută manevra de învăluire s'a strecurat pe lângă marginea unei poene și coboară panta dinspre colă.

Plotonul din față atacă violent. Cad mulți din rândurile noastre, dar pierderile inamicului sunt și mai mari.

Comandantul plotonului sublocotenentul de rezervă Tarțaru Vasile merge în fruntea plotonului său, cade rănit.

In momentul acesta se aude un glas puternic de ostean :

„Ploton, comanda la mine Sergentul Gh. Dovleac."

Sergentul Dovleac pornește ca un fulger în fruntea plotonului său.

Bolșevicii trag în vitejii ostași dar aceștia nu se dau înapoi. Au ajuns. Doar 20 de metri îi mai despart de cazematele blestemate. La un semnal al sergentului, aruncă toți grenadele și se năpustesc asupra cuibului inamic.

Luptele corp la corp, pe care îl susține plotonul sergentului Dovleac sunt crâncene. Dar până în urmă dușmanul e zdrobit.

Sergentul Dovleac Gheorghe eroul dela cota 96, se poate acum apropia de comandantul lui și să-i spună :

— „A fost frumos Domnule Căpitan, păcat că s'a terminat așa de repede".

In ziua de 27 Septembrie 1942 plotonul vitezului Dovleac Gheorghe se află în atac asupra satului Tabakform depe valea Skibiculul. Inamicul rezistă cu înverșunare iar ostașii români știu să-i vină de hac. Atacul plotonului sergentului Dovleac Gheorghe se desfășoară cu succes.

Sergentul Dovleac Gheorghe se află mereu în fruntea ostașilor pe care-i comandă îndemnându-i, aruncându-se înainte cu un dispreț de moarte fără margini. Așa a făcut toată ziua. Nu simte trudă. Se simte ușor și mai sprinten ca niciodată.

Acum se află în fața altui cuib inamic. Trag bolșevicii cu disperare, că știu că le-a sunat cenzul. Sergentul Dovleac Gheorghe cu câțiva ostași, se tupilează pe după gardurile sate după un copac apoi după altul. Gloanțele îi vâjâie pela urechi. E ca într'un vierpar...

A mai fost el în asemenea situații! Nu crede că-l vor lovi. Acum vrea să mai facă un salt va ajunge după colțul casei, va izbi lovi trei grenadele înăuntru.

Pornise în asalt și în clipa aceea, salva mitralierei inamice l-a surprins, l-a doborît.

Satul Tabakform era însă cucerit. Câteva clipe mai târziu peste întinderea lui, s'a lăsat liniștea.

Așa s'a întâmplat moartea Sergentului Dovleac Gheorghe, viteaz între viteji.

„Pentru curajul, eroismul, spiritul de jertfă și princeperea de care a dat dovadă în conducerea plotonului său, Sergentul Dovleac Gheorghe a fost înaintat la gradul de Sergent Major și decorat post-mortem cu cea mai mare decorație de război „Virtutea Militară".

PAGINA VESELĂ

AL DOILEA

Intr'un sat oarecare (numele n'are nicio importanță, mai ales că întâmplarea pe care o povestesc nu s'a petrecut la noi în țară) există o cârciumă pe care stăpânul, din motive care-i privesc, o botezase cârciuma „La doi măgari". Și într'adevăr pe firmă se putea vedea doi măgari pictați...

S'a făcut mare haz când cârciumarul și-a urcat pentru întâia oară firma pe pereți. Pe urmă însă oamenii s'au obișnuit și cu aceasta, încât pentru consătenii lui lucrul nu mai prezenta nici o importanță.

Nu același lucru se putea spune despre trecătorii care treceau prin sat. Toți se amuzau pe socoteala firmei și, mai ales, toți se opriau ca să-l cunoască pe cârciumar și cu prilejul acesta să și consume câte ceva. Așa că firma fusese pusă cu un oarecare scop: acela de a atrage clienții.

Într'una din zile trecu prin sat un țin tare înfumurat. Și, lăsând la o parte nota de glumă, își zise să-și bată joc de cârciumar. Dă acela descălecă de pe cal și intră în prăvălie

— Bună ziua jupâne!

— Bună să vă fie inima! Și să vă dea Dumnezeu după cum vi-i inima!

— Ce vorbești?. Ești sigur?...

— Sigur nu poți fi niciodată de nimic...

— Mdaî... Ascultă, ai să-mi dai ceva de mâncare?

— Pentru oameni cumsecade se mai găsește câte-ceva...

— Așa? Și eu ce fel de om sunt?

— Bineînțeles că om cumsecade! Altfel n'ați fi călcat aici!...

— Mdaî Dar celălalt unde este?

— Care celălalt?

— Asociatul al doilea!

— N'am nici un asociat!...

— Păi de ce pe firmă scrie „La doi măgari"? Unul îl văd! Ești dumneata! Dar al doilea?

— Al doilea? Nu-l ghicești?

— Nu!

— Credeam că sunteți deștept! Sunteți dv. al doilea!...

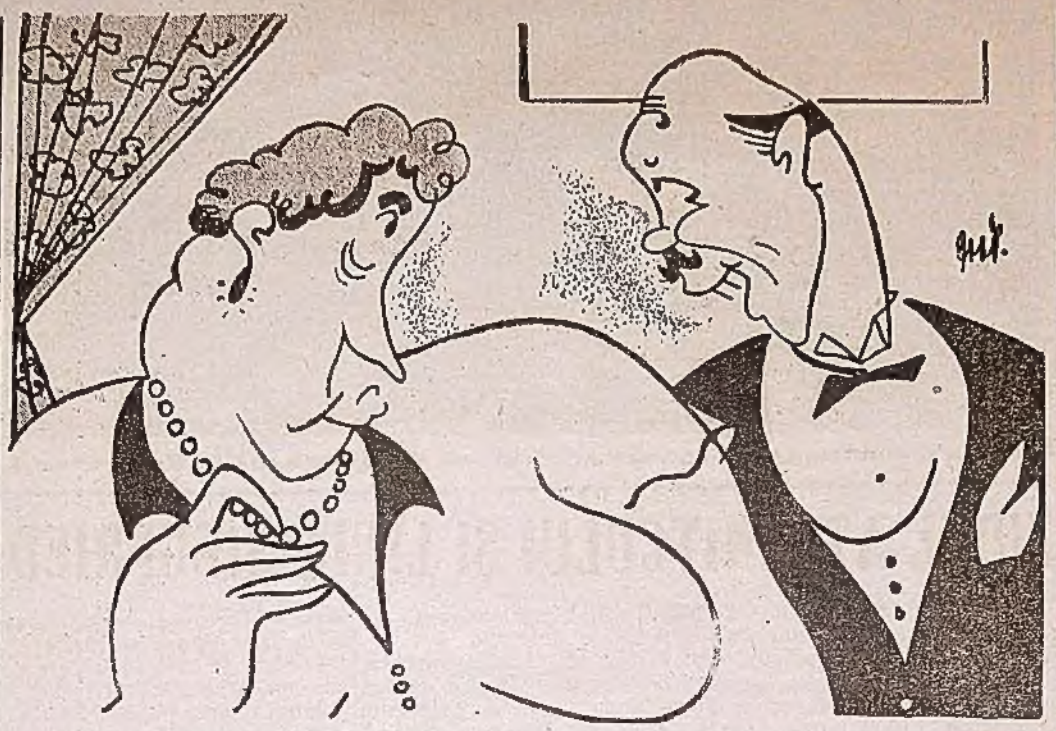

Ea. — ***Așa-i, scumpe dom'le Papugescu, că nu arăt vârsta pe care o am?***
El. — ***Nu, doamnă! Arătați cu douăzeci ani mai mult!...***

ECLIPSA DE SOARE

— Cum te chiamă pe tine, soldat?

— Neacșu Ion, să trăiți dom'le căpitan!

— Bine Neacșule! Ia fugi și cheamă la mine pe plutonierul major! Il

După câteva clipe plutonierul major se prezintă...

— Ordin, domnule căpitan!

— Află-că mâine de dimineață va avea loc o eclipsă de soare, ceeace nu se întâmplă în fiecare zi. Vei porni oamenii la ora 5 dimineața, în ținută de campanie, pe terenul de manevră. Ei vor putea să vadă fenomenul și eu le voiu da explicațiunile necesare. Dacă plouă, nu se va vedea nimic. In acest caz vei lăsa oamenii în dormitor...

— Am înțeles, dom'le căpitan.

Plutonierul a plecat către companie...

—Mă, sergent de-zi! Ia dă-te la nen'tu 'ncoace!.. Ascultă ici și bagă bine la cap: Din ordinul d-lui căpitan, mâine dimineață la ora 5, va avea loc o eclipsă de soare în ținută de campanie. Dl. căpitan va da explicațiunile necesare, ceeace nu se întâmplă în fiecare zi. Ai înțeles?

— Înțeles, domnule major!

— Dac'ai înțeles ce mai aștepți? Fugi și comunică!

— Cui să comunic?

— Du-te, măi, netotule la companie! Și acolo spune-i plantonului! Să aibă grijă și să spuie sergenților comandanți de grupe, când aceștia vor veni dela câmp.

Sergentul de zi dete fuga la dormitor...

— Măi planton, mă! Unde te-ai camuflat, jigodie? Ia'n vino 'ncoace să primești un ordin...

— Dela tine?

— Nu dela mine... Dela d. major!.. Mă! uite ce e! Când o veni trupa dela câmp chemi comandanții de grupă și le spui așa: „Din ordinul d-lui căpitan, la ora 5 dimineața va apare eclipsă de soare pe terenul de manevră. Oamenii vor fi în ținută de campanie. Domnul căpitan va da în dormitor explicațiile necesare despre acest fenomen rar, chiar dacă plouă, ceeace nu se întâmplă în fiecare zi!" Ai auzit mă?

— Am auzit. Dar vorba-i mai ține cu minte până atunci tot ce-ai spus tu acum?

După un ceas hop și trupa dela câmp.

— Ehei! Mă sergenții ăștia! Roată pe lângă mine că am să vă spui o șoaie... Ordinul l-am primit dela sergentul de zi. Fiți atenți ca să spuneți și voi soldaților: „Mâine de dimineață la ora 5, d. căpitan va eclipsa soarele în ținută de campanie, cu explicațiile necesare pe terenul de manevră. Dacă plouă fenomenul acesta rar va avea loc în dormitor, ceeace nu se întâmplă în fiecare zi".

Sergenții adunară toată trupa și le spuse unul din ei, care se socotia mai deștept și mai deșteptat: „Mă, mâine de dimineață la orele 5, soarele pe terenul de manevră, va eclipsa pe d. căpitan în dormitor. Dacă plouă, fenomenul acesta rar va avea loc în ținută de campanie, ceeace nu se întâmplă în fiecare zi, cu explicații".

— Ai auzit mă Marine?

— Ce să auz mă? Nici habar n'am!

— Mă, mâine soarele face instrucție pe terenul de manevră... D. căpitan vine în ținută de campanie... Și dacă o ploua, băgăm soarele în dormitor unde d. căpitan va da explicații căci fenomenul acesta rar nu se întâmplă în fiecare zi!..

HAZURI

SLAVĂ DOMNULUI!

Servitoarea intră ca un fulger în camera stăpânei:

— Doamnă, conașul a căzut cu sticlele în brațe pe scara dela pivniță și s'a lovit rău...

— Cerule!... A căzut urcându-se sau coborând?

— Coborând

— Slavă Domnului! Sticlele erau goale...

LA PESCUIT

Un trecător, care căsca gura de câtva timp întrebă pe un domn care pândea peștele:

— Tare trebue să fie plictisitor să stai ore întregi în același loc...

— Hm.., nu chiar așa.., răspunse pescarul de ocazie; de obicei ai întotdeauna doi trei dobitoci la spate cu care te mai distrezi...

PE STRADĂ

— Bine puștiule, la ora asta' tu umbli încă pe străzi? De ce nu te duci acasă?

— Da de ce? Eu nu sunt însurat!

N'AM

O doamnă strângea pentru o operă de binefacere. Ea se prezintă și unui bogătaș, renumit pentru sgârcenia lui. Acesta o refuză categoric, spunându-i morocănos:

— N'am!

— Atunci luați, domnul meu! spuse doamna prompt, cheltez tocmai pentru cei lipsiți!

O REPLICĂ

Pretextând motive de sănătate cancelarul von Bismark prezintă într'o zi demisia împăratului. Acesta înțelegând că nu sănătatea șdruncinată era pricina demisiei îi spuse lui Bismark:

— Domnule Cancelar, sunt mult mai bătrân ca d-ta și totuși umblu toată ziua călare.

— E adevărat Sire, replică bătrânul om de stat dar călărețul trăește mai mult decât calul!

GREA INTREBARE

— Vasăzică, d-ta ești viitorul ginere! Bun! Acum să ne spui pe care din fetele noastre vrei s'o iei: pe cea care seamănă cu mine, sau pe cea care seamănă cu nevastă-mea!

PRICEPUT, NEVOIE MARE!

— Ce-ai făcut, dom'le? Mi-ai stricat ceasul! Ce nu te ustâmperi dacă nu te pricepi?

— De unde știi d-ta că nu mă pricep? Păi eu reparam cu anii în urmă, toate cărucioarele din mahala!...

UN BRAV; CAPORALUL PAULESCU GHEORGHE

Pe Limbul A — între Marea Putredă și Marea de Azov — în seara de 29 Ianuarie 1944, se desfundase toate baierile cerului. Din norii de păcură ploaia cădea în rafale pe pământul hlisos, transformând totul în noroiu și băltoace. Vântul se prefăcuse în uragan și sufla cu atâta furie, că frângea rasleții copaci, ca pe niște nuieluse fără nici o vlagă în trînsele, iar noroiul ajuns până la genunchi, sbura în pale, improșcându-ți mantaua care parcă nu mai era confecționată din postav, ci din foiță de țigară —așa te pătrundeau în carne acele frigului.

Caporalul Paulescu Gheorghe, om de statură măruntă, în noaptea cu besna atât de deasă, că nu se vedea omul nici la doi pași, sta la datorie de veghe în postul ce-i fusese ordonat, pe coasta Mării Putrede. Era ostașul în care avea cea mai mare încredere compania 7-a a batalionului 2 dintr'un regiment de infanterie, chezășie fiind actele lui de bravură săvârșite anterior.

Alicele ploii îi biciuiau fața; apa curgea șiroaie pe sub gulerul ridicat, dar caporalul dârz, cu ochiul lui neobosit, de șoim, scruta neîncetat prin întunerec, spre liniile dușmane. Lângă el, tovarășe nedespărțită și care-i ține de urât: pușca mitralieră.

Deodată desluşeşte în bezna nopții, prin șuerul vântului și furtunii, cam la 20 metri, că e cineva ce pășește atent prin noroiu. Strânge arma în mâini își încordează auzul copoește și strigă:

— „Stăi! Cine este?".

Dar rușii, — căci ei erau cei ce se apropiaseră tiptil — aruncă în plin cu grenade, izbind în piept și pântece pe caporal, care scapă din încleștarea mâinilor pușca și se prăbușește neînsuflețit, pe pământ.

Compania auzind explozia grenadelor deschide foc viu și bolșevicii purced la calea'ntoarsă.

Se trimite îndată o patrulă în direcția unde s'a produs atacul și caporalul e găsit neînsuflețit.

Întâmplarea e raportată imediat la Batalion.

*

Caporalul Paulescu Gheorghe — contingent tânăr: 1940 — s'a purtat cu vrednicie de câte ori i s'a ivit prilejul.

Astfel, în ziua de 12 Oct. 1943 — în timp ce compania se afla între Seitler și Dschankoj — soldatul, pe atunci, era de sentinelă pe calea ferată. In timpul patrulării, observă într'un loc, la o curbă, că șinile erau scoase și terenul minat. Trenul venea, duduind. Adună în grabă din prejur niște șomoioage cărora le dă foc.

Totuși trenul se apropia și peste câteva minute catastrofa ar fi fost inevitabilă, dată fiind cotitura pe care o face drumul de fier.

Soldatul atunci sare între linii și începe să tragă în aer focuri de armă, pentru a opri trenul, ceeace se și întâmplă.

Ostașii sar din vagoane, văd ce era să fie cu viețile lor și se reped și sărută fericiți obrazul bravului lor camarad.

Soldatul Paulescu Gheorghe, pentru această eroică faptă, a fost propus și decorat cu „Crucea de Fier" cl. II și a fost înaintat totodată la gradul de caporal.

*

Regimentul ordonă comandantului Batalionului II să facă o incursiune la inamic, în noaptea de 22 spre 23 Ianuarie 1944, să aducă prizonieri.

Comandantul face apel la soldații săi cari dintre ei se decid să alcătuiască echipa voluntară, însoțitoare în misiunea ce urma să se desfășoare în cursul nopții.

Primul care răspunde este caporalul Paulescu Gheorghe.

Echipa pornește hotărîtă — împlinindu-și fructuos datoria: prada se capturează, 30—40 de oameni, cu întreg armamentul lor automat.

Astăzi, viteazului caporal îi străjuește la căpătâi semnul creștin în numele căruia a luptat cu tot sufletul lui de român, pentru dreptatea și libertatea țării lui.

Sold. t. r. Pavel Nedelcu
Reporter de război S. M. P.

A 150-A MISIUNE A UNUI PILOT ROMAN

In soarele de iarnă avioanele au o culoare albă sclipitoare, sunt parcă de argint. Pomii par înfloriți, totul este îmbrăcat într'o cămașe albarie. Mecanicii stau pe lângă avioane făcându-le ultimele încercări. Adesea se observă cum unul câte unul își suflă în mâinile înghețate de pe oțelul rece.

Ordinul de misiune s'a dat de seara. Se așteaptă doar decolarea. Comandantul grupului Stukas face adunarea în sala de operații a barăcii, încă cu un sfert de oră înainte.

Se mai dau câteva lămuriri ce s'au primit între timp asupra bombardamentului. Echipajele privesc pe hartă, atrăgându-li-se atenția asupra importanței misiunei ce au de îndeplinit, asupra felului cum va trebui executată.

Comandantul strânge mâna tuturor. Sunt gata de plecare. Cu toții se îndreaptă grăbiți spre avioanele ce așteaptă. Fiecare își caută cu privirea avionul ce poartă un nume după dorința pilotului: Nina, Marga, Nely, etc. Nu au trecut nici cinci minute și un zumzet puternic străbate din fundul aerodromului; e prima escadrilă, cap de formație, care în acest moment își ia sborul. Urmează la scurt interval a doua escadrilă, după care vine rândul escadrilei noastre.

Fac parte din echipajul avionului pilotat de Adj. Popa Traian, un pilot de mâna întâia, de statură potrivită și cu un curaj neobișnuit. „Să fiți gata" — suntem făcuți acuți de pilot; în câteva minute decolăm. Timpul trece repede când un fanion vesti că e rândul nostru. Avioanele se puseră în mișcare. Nu am ajuns la jumătatea aerodromului și părăsim pământul. Totul era al nostru, privirile se îndreptau spre cerul albastru și avioanele ce așteptau ca să strângem formația. Ne îndreptăm spre inamic. Mergem după prima escadrilă. După alte multe discuții, până ce să strângem formația am rămas impresionat de tot ce mi-a povestit pilotul.

— „Am șapte vagoane de bombe lansate la inamic, în cele 149 de misiuni (dela 12 Iunie 1943 și până astăzi)".

Se făcu tăcere pentru moment și apoi reluă povestirea:

— „Tare sunt curios cum va fi și în această misiune. Căci pe aceasta o așteptam încă de câteva zile, din cauza plafonului. E a 150-a. Sper că astăzi să pot trece peste această cifră, și în câteva zile să fac 200 dacă va continua să fie senin".

Pilotul începu să fredoneze o serie întreagă de cântări cunoscute, cu care căuta să mă distreze. Ținu așa 20 de minute aproape să uit că suntem în misiune.

Deodată se întrerupse totul. Intrasem în linia inamică. Eram primiți de tunurile A. C. A.-ului. Mii de proectile se sparg în jurul nostru.

— „E imposibil să putem trece prin acest baraj", — mă adresez eu pilotului.

— „Nici o grije, — a răspuns el, — numai să fii atent în cazul că vom fi atacați de vânătoarea inamică. Să mă anunți și pe mine.

Apoi, după o clipă:

— Uite-i! I-am surprins, se poate vedea foarte ușor. Aceasta este șoseaua ce leagă Kerciul, uite pe acolo pe capul de pod al rușilor, cred-că vezi, mașini, trupe, tankuri, pe unde sunt arăturile pătate...

Primele bombe cad, escadrila cap de formație atacă. Ne despart încă câteva clipe. Altimetrul indică 3000 m. înălțime. Suntem gata. Picăm aproape la verticală. Urechile mi se astupă. Nu mai aud nimic. Prăpastia în care cădem parcă nu mai are sfârșit.

O sguduitură simțitoare. S'au lansat bombele. Avionul redresează spre orizontal. Avem 300 m. înălțime. Virăm spre a putea vedea efectul. Zeci de zguduituri puternice ne atrag atenția. Sunt exploziile bombelor lansate. Coloane de fum se înalță spre cerul senin. Inamicul e luat prin surprindere. Acum ard, mașini, tancuri, căruțe, care erau încărcate cu muniții Totul fusese redus tăcerii.

Așa trecu cum gândise și a 150 misiune a adjutantului Popa Traian.

Serg. t. r. Stoicuță Ion
Reporter de război S.M.P.
pentru Aeronautică

un antiaerian românesc pe frontul de răsărit gata de a intra în acțiune. (S.M.P.) Matei Constantin

CEA MAI GREA MISIUNE A OFIȚERULUI DE ECHIPAJ GHIFULESCU FLOREA

In sectorul K. spre est de Raduscaya marea bătălie de tancuri era în curs de desfășurare. Prin viforul care de aproape patru zile nu încetase și prin troeni, monștrii de oțel se ciocnesc, vărsând prin crenelurl pale de foc, răsturnându-se ca giganții, răsucindu-se în loc pe șenilele rupte, arzând ca torțele pe crivățul furios. Peste câmpul de bătălie, haină grea de fum se aruncase între aceste două hotare ale morții, întinzându-se cât vezi cu ochii.

Dela 20 de km. depărtare de linia frontului se auzea mugetul armelor grele. Fierbea văzduhul, se sgâlțâia din adâncuri pământul. Rușii aruncaseră în luptă circa 200 de tancuri grele, dintre care nu lipseau T. 34 având misiunea să adâncească ultima săgeată făcută în dispozitivul german. Acestor forțe copleșitoare blindate sovietice, germanii le opuseseră faimoasele tancuri „Tigru" care, prin tr'un foc intens, nimiciseră o parte din ele. Cele mai multe însă, nu părăsiseră poziția. Lupta era inegală ca foc și greu de susținut.

Inspre prânz, flancul stâng ce se sprijinea pe orașul K. era din ce în ce mai amenințat.

Ne găsim în plină zi de 14 Ianuarie 1944.

Se cere urgenta intervenție a aviației. Ordinul de decolare îl primește escadrila de bombardament la care mă aflu.

Trei echipaje voluntare își iau sborul pornind în misiune de bombardiere grele în picaj. Aparatele noastre părăsesc pista prinzând sub aripi golul și țâșnind ca săgețile spre înălțimi. Au început să tremure hangarele iar negurile se răsucesc ca fuioarele.

Trei sute de metri înălțime. Bombardierul comandat de ofițerul de echipaj Ghifulescu Florea, a început să ia în bot norii, albi ca cușmele mocănești întoarse. Două zeci de minute de sbor până se vizează lupta de tancuri. Echipajele celor trei au chipurile parcă dăltuite în bronz. Nici un mușchi al feței nu tresare, când primele obuze anti-aeriene rusești se sparg în clăbuci, pe lângă păsările de oțel, ce au început să fluere haiducește peste câmpul plin de nea al bătăliei

Maestrul telegrafist de bord Păun Marin, cu casca lipită de ureche, recepționează prin radio ordine noui și ține legătura cu celelalte echipaje, ce au început să ia mai mult înălțime. La mitralieră sergentul Vicol Al. un flăcăiandru cu ochii negri și jucăuși, și-a rezămat pe piept patul armei de foc și așteaptă. Toți așteaptă, afară de ofițerul de echipaj Ghifulescu Florea, care trage mereu de manșe și avionul urcă, urcă...

Acolo jos, unde mașina de război și omul se găsesc într'o supremă încleștare, pământul se aseamănă foarte bine cu un giulgiu mortuar. Tancurile ce ard, par feștile pământene ce pâlpâie la căpătâiul colosului din Impărăția crivățului și a ghețurilor veșnice.

Altimetrul s'a fixat pe 1700 m. înălțime. Gata! Intâi un viraj și apoi în picaj, bombardierul cade ca un bolid. Câmpul de luptă ne apare ca o oglindă întoarsă și fermecată, căreia o vrăjitoare din moșnegeștile povești, i-a tulburat apele cristalului, făcând să se reflecteze în ea tancuri, tunuri răsturnate, flăcări ce țâșnesc din guri negre, apoi morții desghiocați, rupți și împrăștiați pe cearceaful iernei.

Păsări gigantice de pradă, bombardierele grele cad în plină masă a tancurilor sovietice, pe care le atacă, scormonindu-le în măruntaiele de oțel și lăsându-le să zacă apoi maldăr de fiare vechi în șuerul blestemat al crivățului rusesc.

Măcel cumplit a fost acela între Raduscaya.

In momentul redresării, la numai 300 metri, bombardierul ofițerului de echipaj Ghifulescu Florea este lovit în plin de un proectil de anti-aeriană în cele două motoare, dându-le foc, iar un al doilea îi rupe botul avionului...

Un moment de grea cumpănă!... Avionul lovit se clatină, dar încet, încet, sub mâinile meștere ale acestui pilot fără seamăn, aripile prind viață și începe sborul liniștit al planorului.

Motoarele în tot timpul acesta ardeau ca para, degajând un fum greu de ulei ars. „Norocul" la care aviatorii români atât de mult țin, a vrut ca focul să nu se întindă și la rezervorul cu benzină. Atunci poate bravul echipaj nu ar mai fi aterizat teafăr la 50 km. depărtare de locul unde avusese loc marea bătălie a tancurilor din sectorul K.

Douăzeci de ani de pilotare, 4000 ore de sbor, dar aceasta a fost cea mai grea misiune a ofițerului de echipaj Ghifulescu Florea, din Grupul său de bombardament greu

Serg. t. r. Hodoș Ion
Reporter de război S.M.P.
pentru aeronautică

CURIOZITĂŢI

„Omul care a ucis Golfstromul"

Oceanograful francez le Danois a fost numit „omul care a ucis Golfstromul", deoarece prin cercetările sale, ar fi dovedit că Golfstromul nu curge din Golful Mexic şi Antile spre Europa în Nordul Norvegiei, cum s'a presupus timp de secole. Conform ştirilor publicate de presa franceză, toate experinţele făcute cu sticle, mine plutitoare şi alte corpuri au dat rezultate negative. Toate aceste obiecte a ajuns cel mult până la Azore, niciodată însă până pe coastele Norvegiei, aşa cum s'ar fi putut presupune după teoria de până acum asupra Golfstromului. Teoria lui le Danois, directorul Oficiului francez pentru pescuitul pe mare, este următoarea: nu se poate vorbi de un Golfstrom, ci de o aşa numită „inimă atlantică", o massă uriaşă de apă caldă care pluteşte la suprafaţa oceanului rece. Sub diferite influenţe cosmice această massă de apă se dilată şi se contractă. Aceste schimbări de dilatare ale inimii atlantice calde pot fi prevăzute de le Danois şi pe baza lor el poate da indicaţii pentru pescuitul pe mare. Căci pentru pescuit toate aceste probleme au o importanţă mare: există „peşti de apă caldă" şi „peşti de apă rece". Printre primii se numără tonul, scrumbia, iar printre ceilalţi heringii, batogul etc. Un alt oceanograf, J. Tenaille crede că poate explica motivul pentru care aceste masse uriaşe de apă caldă nu se amestecă cu apa rece, ci plutesc pe aceasta ca nişte pete uriaşe de uleiu. Teoria lui Tenaille este acea a mării „gelate". Aşa numitul plancton, miliarde de vieţuitoare şi alge din apa mării ar fi cauza. S'au găsit 3.600.000 de vieţuitoare într'un litru de apă de mare, iar într'o tonă de apă de mare s'au constatat prin procedeul centrifugal 300 grame de materie vie. Diferenţa de temperatură sau de conţinut de sare al apei de mare produc moartea acestor microorganisme. Miliardele de vieţuitoare minuscule moarte formează conform teoriei menţionate o massă gelatinoasă. Acolo unde se întâlnesc masse de apă de temperaturi diferite şi cu conţinut diferit de sare şi unde mor mari cantităţi de vieţuitoare plancton, marea este barată oarecum printr'o „membrană elastică".

In aceste locuri se poate constata deasemenea existenţa masată a anumitor peşti, care vin aci în bancuri mari pentru a căuta hrana oferită de natură. Pescarii îi urmăresc, aşa încât flotile întregi de vase de pescari redau la suprafaţă conturul acelei „membrane elastice" invizibile a mării.

DESPRE GEOLOGIE

Geologia este ştiinţa cea mai puţin cunoscută publicului în general.

Când vă găsiţi într'o societate, aruncaţi o vorbă despre politica mare a statelor şi a conducătorilor lor şi veţi găsi în fiecare dintre cei prezenţi un cunoscător bine informat asupra acestor grele probleme, având gata şi câte o soluţie pentru fiecare; spuneţi că vă doare capul, sau că suferiţi de ficat, ori de inimă şi fiecare se va grăbi să vă dea cea mai bună reţetă vindecătoare; deschideţi însă vorba despre alunecările de strate, despre petrol, sare şi cărbuni, ori despre aurul Munţilor Apuseni, fiecare va interveni cu vestile cetite în gazete, ori cu unele povestiri inventate pe socoteala geologilor mai cunoscuţi, fără însă să încerce a cerceta problema în fondul ei, căci n'o cunoaşte, deşi este convins că pe rezultatele studiilor geologice se reazimă astăzi şi apărarea şi întreaga noastră economie naţională.

Nimeni de altfel nu-şi dă seama, că odată ieşit pe bariera oraşului, ori pe poarta curţii dela sat, tot ce i se înfăţişează înaintea ochilor ca priveliste, dela praful şi noroiul drumului şi dela nisipul şi pietrişul şoselei, până la

stâncăria încrestată de văi în pantele dealurilor şi ale munţilor, totul îi grăieşte în limba acestei ştiinţe geologice, atât de necunoscută tuturor.

Considerat în totalitatea sa, obiectul geologiei constă în descifrarea şi stabilirea unei ordine cronologice în evoluţia globului pământesc, de când el s'a rupt ca un strop din masa fierbinte a soarelui şi s'a individualizat ca corp ceresc aparte şi până când şi-a desăvârşit forma, constituţia şi structura actuală.

De fapt, din masa totală a pământului nu se poate studia direct, înafară de atmosferă, de apa dulce şi cea salină a mărilor şi oceanelor, decât scoarţa sa cea mai externă, constituită din roce şi minerale solide şi aceasta pe o grosime numai de cel mult 10.000 m., cât este deschisă vederii noastre în văile adânc săpate în inima munţilor şi în dealuri; iar indirect, prin unele sondaje, tunele şi galerii de mine, ori prin puţurile mai adânci, ca şi prin unele date pe care „geologia" sau „fizica globului" ni le pune la dispoziţie.

Deşi partea vizibilă din scoarţă nu reprezintă decât a 637-a parte din raza pământului, totuşi, prin faptul că în rocele ce o constituesc se găsesc încrestate, ca pe un răboj, toate evenimentele geologice mai de seamă, care s'au petrecut la suprafaţa sa, într'o lungă serie de etape geologice evolutive, geologia a putut stabili cronologia acestor evenimente, cel puţin pentru timpurile de când a apărut şi s'a desvoltat şi viaţa pe pământ.

ISTORIE MILITARĂ

PE VREMEA CÂND TUNURILE TRĂGEAU CU ABURI

Când s'a reusit să se transforme forţa de expansiune a aburului în lucru mecanic, şi când scoţianul James Watt a construit în 1769 prima maşină cu vapori utilizabilă, s'a încercat să se folosească aceste forţa în tehnica armamentului. S'a crezut că în locul gazelor rezultate din pulbere se vor putea întrebuinţa deacum înainte pentru tragerile cu tunul şi cu puşca vaporii de apă.

Chiar James Watt a propus în 1805 construirea unui tun cu aburi pentru apărarea locurilor fixe şi se spune că s'a făcut chiar încercări practice. El a avut un urmaş în persoana generalului francez Girard care în 1814 a construit mai multe „maşini pentru trageri cu ajutorul aburului" pentru apărarea Parisului. Aceste curioase arme erau alcătuite din câte 6 tuburi în legătură cu un cazan mobil de aburi şi urmau să tragă 160 proectile pe minut. Nu s'a auzit însă nimica despre folosirea lor.

Zece ani mai târziu şi-a făcut apariţia americanul James Perkins cu inventarea unei „rachete cu aburi". El îşi închipuia lucrurile astfel: un tub ascuţit şi închis în partea superioară construită din fier forjat este umplut cu apă şi astupat cu ajutorul unui şurub situat pe pământ. Acest şurub este găurit şi iarăşi bine astupat cu ajutorul unui dop de aramă. „Racheta" este introdusă într'un tub de fontă îndreptat oblic în sus, deschis la ambele capete şi trecând printr'o sobă. Se face dedesubt un puternic foc şi apa din rachetă începe să fiarbă şi în cele din urmă înlătură dopul de cupru. Vaporii de apă adunaţi cu presiune foarte mare ies în afară şi servesc pentru mişcarea rachetei... Aşa şi-a închipuit Perkins racheta sa cu aburi. Din prudenţă el nu a încercat niciodată construirea acestei rachete, însă a brevetat invenţia sa în Anglia şi se pare că acest fapt l-a entuziasmat pentru alte „invenţii" de această natură.

Un an mai târziu Perkins a făcut mare reclamă pentru o „fiinţă cu aburi" inventată iarăşi de el şi reviste engleze de specialitate au descris cu cuvinte pompoase faptul că „în prezenţa Ducelui de Wellington şi a numeroşi specialişti", a avut loc la 6 Decembrie 1825 o încercare cu această maşină. S'a tras la o distanţă de 32 metri asupra unui disc de fier cu gloanţe de plumb, care s'au transformat pur şi simplu în atomi. Viteza de tragere era de 250 trageri pe minut, 15.000 trageri pe oră, iar costul consumului de cărbuni pentru alimentarea cu aburi a maşinii era de 100 de ori mai mic decât cheltuelile pentru tragerea a 15.000 de proectile cu ajutorul pulberei. Cu ocazia unei încercări ulterioare numărul de trageri pe minut s'a ridicat chiar la 2000 — scriau ziarele engleze de specialitate „London Journal of Arts" şi „Glasgow Mechanics Magazine". Probabil că corespondenţii englezi au văzut aceste încercări extraordinare după păhărelele de whisky pe care le-au primit de la d. Perkins. Au trebuit să vină pe lume alţi oameni de ştiinţă şi alţi tehnicieni decât Perkins pentru a atinge astfel de viteze de tragere care reprezintă 2/3 din viteza de tragere a celor mai moderne mitraliere germane!

Englezii au crezut atunci bluffui american la fel cum cred astăzi toate şmecheriile cifrelor americane. „Glasgow Mechanics Magazine" calculează apoi mai departe: „10 astfel de arme ar putea omorî sau răni zilnic 150.000 oameni, cetăţile ar deveni inexpugnabile, etc. şi bineînţeles „guvernul englez depune un mare zel pentru a intra în posesia acestei groaznice folosiri a aburului. Putem fi foarte siguri că această invenţie nu o pierdem"! Un alt ziar englez era mai puţin exaltat şi scria că arma construită de Perkins este adecuată să realizeze epoca de pace eternă, deoarece nici o armă nu poate rezista unei arme atât de grozave. Ni se trădează şi felul cum arăta această fiinţă-minune.

Ea era alcătuită dintr'un tub care era în legătură prin intermediul conductelor pentru aburi cu cazanul. Deasupra tubului se afla o ţeavă ce se lărgea sub formă de pâlnie îndreptată în sus. In această pâlnie se introduceau gloanţele. Ţeava era închisă cu o clapă care avea un mâner. O presiune exercitată pe acest mâner deschidea clapa ce ducea spre tubul de umplere şi permitea să cadă înăuntru un glonte. Totodată se deschidea ventilul tubului ce ducea spre cazan şi glonţul era aruncat de „aburul sub presiune". Trebue să fii englez ca să poţi crede că cu ajutorul unui mecanism atât de primitiv se pot trage 2000 de gloanţe pe minut!

Unii inventatori au încercat mai târziu să construiască tunuri şi puşti cu aburi. Nu s'a găsit nici-un maestru. Abia după inventarea armei cu percutor de către germanul Dreyse în 1840 care a adus o importantă mărire a vitezei de tragere, s'a renunţat la noui încercări de a se înlocui gazele date de pulberi prin vapori de apă.

FELURITE

Expoziţie de artă germană la Lisabona

De curând s'a inaugurat în Palatul Artelor Frumoase din Lisabona o cuprinzătoare „Expoziţie a artei germane din secolul al 19-lea şi 20-lea". Expoziţia prezintă opere de Peter Cornelius, Kaspar David Friedrich, Moritz von Schwind, Moritz Richter, Adolf Menzel, Max Slevogt etc. Numărul mare al vizitatorilor expoziţiei dovedeşte interesul deosebit de care se bucură.

Recolte din Zuidersee

Lucrările de uscare a lacului Zuidersee, continuate cu zel în Olanda chiar în cursul războiului, dau acum primele roade. Astfel se speră ca în acest an să se recolteze numai de pe aşa numitul „Nordestroider" cereale pentru 600.000 de oameni. Anul trecut au fost cultivate în total 9.000 de hectare din suprafaţa părţii respective a Zuidersee-ului care măsoară 48.000 de hectare. In primăvara aceasta vor fi cultivate încă 16.000 de hectare. Aproximativ 5000 de lucrători muncesc aci pe lângă Serviciul obligator al muncii olandez, pentru a deschide poporului olandez un izvor de hrană suplimentar, din an în an mai mare.

ŞTIINŢĂ PENTRU TOŢI

Un clocit complicat

Pinguinul Regal din regiunea Polului de Sud cloceşte ouăle într'un mod foarte complicat. El ţine oul între pulpe, strâns de pielea burţii, pentru a-l feri de atingerea cu pământul acoperit de ghiaţă şi zăpadă. Dacă pinguinul este silit să-şi părăsească locul de clocire, el poartă oul între pulpe cu sine, până ce găseşte iar un loc liniştit şi retras. S'a putut observa că pinguinii ai căror ou a fost distrus în timpul clocitului poartă în locul lui o piatră. Dovada unui puternic sentiment matern, rar la alte păsări.

Dece rugineşte fierul

Ruginirea fierului este ceva firesc, căci rugina este o combinaţie cu oxigen a fierului, adică o formă în care apare în natură ca minereu. Astfel ruginirea nu este altceva decât tendinţa fierului de a reveni la forma sa originară, impură. Deosebit de important pentru ruginirea fierului este, pe lângă gradul de umiditate al atmosferei, şi structura generală a aerului. Combinaţiile de sulf, funinginea, adică în genere aerul din oraşe murdar. In apă ruginirea fierului depinde de conţinutul de gaze, acid carbonic şi hidrogen al apei. Gradul ruginirii fierului în foc depinde de structura aerului din sobă şi de temperatură. Sunt patru grupuri principale de măsuri preventive în contra ruginei la fier şi oţel: adaptarea metodelor de folosire a fierului, schimbarea componenţei metalelor, tratamentul suprafeţei şi procedeul electro-chimic. Primul grup cuprinde măsurile tehnice ale construcţiei şi funcţionării de pildă amenajarea instalaţiilor electrice în aşa fel ca să se evite curenţii secundari sau eliminarea componenţilor apei cari stimulează ruginirea. Al doilea grup, schimbarea componenţei metalelor, prevede micşorarea impurităţii metalelor, de pildă fabricarea aşa numitului fier electrolitic şi adaosul unor anumite metale, de pildă aluminiu, cupru, care sporesc rezistenţa fierului sau oţelului la rugină. Aşa se fabrică oţelurile cari nu ruginesc. Dar acest oţel poate rugini în interior. Apărarea fierului şi oţelului în contra ruginei prin tratamentul suprafeţei se face prin fosforizare; un alt procedeu foloseşte înegrirea fierului o fază la baza ruginirii, pentru formarea aliajelor de hidrogen. Metodele electro-chimice se bazează pe faptul că dacă se introduc două metale diferite în soluţii saline slabe, metalul electro-pozitiv este atacat iar cel electro-negativ ocrotit. Combaterea modernă a ruginei cuprinde deci o ştiinţă vastă, bazată pe cercetări şi experienţe multiple.

Mătase din fire de păianjen

In Franţa s'a început fabricarea unor stofe din ţesutul unui anumit păianjen. Ideia aceasta nu este nouă. Incă la începutul secolului al 18-lea un anume Bon din Montpellier a dovedit Academiei franceze pe baza unor mostre, că anumiţi păianjeni originari din Franţa de Sud produc un fir rezistent care poate fi folosit la fabricarea stofelor. Deasemenea se ştie că anumite popoare din Asia fabrică stofe din firele anumitor păianjeni.

O iarbă care înghite marea

Fiecare vizitator al coastei atlantice franceze dintre Normandia şi Bretagne cunoaşte fortăreaţa medievală Mont Saint-Michel, situată pe o insulă din apropierea coastei. Se pare că această insulă este destinată să-şi piardă cu timpul caracterul ei de insulă, datorită căruia fapt de pildă în timpul războiului de o sută de ani între Franţa şi Anglia a fost o fortăreaţă inexpugnabilă. Marea cu o adâncime mică, care înconjoară insula se transformă din ce în ce mai mult în teren uscat.

Conform constatărilor făcute recent, aceasta se datoreşte în primul rând unei specii de iarbă care a fost importată acum 100 de ani din America şi se numeşte „Townsendi". Iarba avansează încontinuu şi nu mai lasă o urmă de apă.

Reportajele Zilei

Din ţară — Din străinătate

D. Mareşal Ion Antonescu, naş al marelui mutilat Gheorghe Irimescu din Bilca-Rădăuţi

In comuna Bilca jud. Rădăuţi, în satul lui natal s'a întors nu de multă vreme mare'e mutilat caporalul Gheorghe Irimescu. Eroul a pierdut în luptele din Răsărit ambele mâini şi vederea la ochiul drept. D. Mareşal Ion Antonescu, în dragostea mare ce o are faţă de jertfeli neamului i-a fost naş la cununia săvârşită Duminică la Bilca. Conducătorul Statului a delegat pe d. lt. col. Gh. Benţia prefectul judeţului Rădăuţi să-l reprezinte la taina religioasă.

Naşa a fost din partea CEC-ului d-na Hermina Fane.

De dimineaţă reprezentantul d-lui Mareşal Conducător însoţit de d-nii G. G. Cucu directorul Sucursalei CEC din Cernăuţi, dr. E. Lucaciu şi Cadia şeful Poliţiei Rădăuţi au pornit spre comuna Bilca. Oaspeţii au fost întâmpinaţi la hotarul comunei de vornici călări îmbrăcaţi în cojoace înflorate peste care purtau eşarfe tricolore. D. prefect Benţia a fost întâmpinat în gospodăria eroului Gheorghe Irimescu cu tradiţionala pâine şi sare. In faţa gospodăriei era o mulţime de săteni în frunte cu Ion Puha primarul comunei Bilca şi toţi intelectualii comunei şi satelor din împrejurimi.

In alai mare, nunta a pornit la biserică unde slujba Sfintei Taine a cununiei a fost oficiată de preoţii Morozan şi Bilei.

După terminarea slujbei d. lt. col. Benţia a rostit un cuvânt adresat tinerilor căsătoriţi.

După săvârşirea cununiei religioase, alaiul a pornit la gospodăria lui Gheorghe Irimescu, unde s'au desfăşurat datinele tradiţionale româneşti.

D. prefect Benţia a donat din partea d-lui Mareşal Conducător 50.000 lei, din partea prefecturei Rădăuţi 2 vaci cu lapte, iar din partea sa personal o scroafă cu purcei.

D. G. G. Cucu şi d. director E. Lucaciu au dăruit tinerilor căsătoriţi 1.000.000 lei şi un libret de economie cu suma iniţială de 1000 lei din partea CEC-ului.

Naşa d-na Hermina Fane a dăruit din partea d-lui prof. arh. Constantin Joja preşedintele CEC-ului suma de lei 10.000.

La paharul dulce gospodarii şi gospodinele au strâns pentru tinerii căsătoriţi aproape 90.000 lei.

Citat ca exemplu pe naţiune pentru fapte de înaltă ţinută patriotică

D. Petre Balaciu, mare proprietar din Bucureşti Piaţa Valter Mărăcineanu nr. 5, a făcut cunoscut printr'o scrisoare că pune la dispoziţia d-lui Mareşal, 1000 m. p. din proprietatea sa situată în Bucureşti, şos. Vergului nr. 36—38, în scopul de a se împroprietări pe acest teren 5 bravi marinari, soldaţi şi grade inferioare, până la sublocotenent exclusiv, cari s'au distins în mod deosebit în actualul război, în luptele pentru întregirea ţării şi înălţarea neamului.

Printr'o altă scrisoare, adresată d-lui Vice-preşedinte al Consiliului, d. Petre Balaciu oferă 1000 m. p. din acelaşi proprietate, pentru a se împroprietări 5 infirmiere cari s'au distins atât pe front, cât şi în interior în îngrijirea răniţilor.

Lăudabila activitate filantropică a d-lui Petre Balaciu s'a mai făcut cunoscută şi prin alte importante donaţiuni, pe cari le înregistrăm aci:

Un imobil compus din 20 încăperi, plus dependinţe şi grajd, în oraşul Călăraşi-Ialomiţa, imobil ce adăposteşte o şcoală de fete. Valoarea actuală a imobilului este de circa 15.000.000 lei;

Un teren în suprafaţă de 2 pogoane, de pe moşia Balaciul-Ialomiţa pentru a servi ca obor de cereale şi vite;

Un local de şcoală în comuna Cacomianca jud. Ialomiţa şi un teren pentru construirea căminului cultural din aceiaş comună;

1000 m. p. în Bucureşti, şos. Vergului nr. 36—38 pentru a servi la împroprietărirea a 5 văduve din actualul război, teren ce valorează circa 2.000.000 lei;

Un teren de 1000 m. p. tot în şos. Vergului nr. 36—38 pentru împroprietărirea a 5 aviatori, cari s'au distins în actualul război, atât pe front cât şi în interior. Valoarea acestui teren este de circa 2.000.000 lei;

Un teren în suprafaţă de 2000 m. p. pentru construirea şcoalei din comuna Balaciu jud. Ialomiţa;

Numeroase locuri de case, la diferiţi locuitori, ca: Artur Piva, Nicolae Florescu, Duţu Moise, Gheorghe Vulte şi alţii şi a mai donat fondurile necesare pentru repararea şi pictarea bisericii din comuna Balaciu, jud. Ialomiţa.

Luând cunoştinţă de aceste importante donaţiuni şi drept a lor preţuire, d. Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, a dispus ca d. Petre Balaciu să fie citat, ca exemplu, pe naţiune.

Inmormântarea vice-amiralului Mihai Gavrilescu

Joi 2 Martie a. c., ora 15 a avut loc la cimitirul Bellu înmormântarea vice-amiralului Mihail Gavrilescu, unul din veteranii ofiţerimii noastre de marină, care a participat la toate momentele de seamă ale progresului marinei româneşti.

La trista ceremonie, domnul Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului a fost reprezentat prin d. comandor Popescu Deveselu, iar domnul profesor Mihai Antonescu vice-preşedintele Consiliului de Miniştri prin d. Gh. Derie, directorul ceremonialului intern.

Deasemeni au participat: d. general Şova ministrul marinei, amiral Niculescu-Rizea, comandor Andronic Callistrat, Apostol Popa, numeroşi ofiţeri superiori din marină şi alte arme şi un mare număr de prieteni ai defunctului.

Au rostit cuvântări d-nii: C-dor Stoianovici, c-dor Negulescu în numele Ligii Navale Române şi c-dor N. Ionescu-Johnson, cari au elogiat personalitatea dispărutului, evocând momente impresionante din eroica existenţă a acestuia.

Trista ceremonie a luat sfârşit la ora 16,30.

Finlanda nu poate primi condiţiunile de pace propuse de Sovietici

O ştire din Helsinki a Biroului Internaţional de Informaţiuni, retransmisă de corespondentul Agenţiei DNB anunţă:

Intr'un articol privitor la pretenţiile sovietice faţă de Finlanda, ziarul „Kauppalehti" declară că, dintr'o examinare amănunţită, trebue să se constate că guvernul sovietic nu urmăreşte alte scopuri decât acelea de a face din Finlanda o unealtă a Uniunii Sovietice, cu voie sau fără voie.

In 1940, întreaga lume civilizată şi în primul rând puterile anglo-saxone au confirmat că pacea impusă de Moscova constituia cea mai sângeroasă nedreptate pe care o cunoaşte istoria. Dacă azi atitudinea străinătăţii este alta, este sigur că în ce priveşte Finlanda condiţiile nu s'au schimbat de fel şi că cererile Uniunii Sovietelor ar avea drept urmare distrugerea unităţii naţionale şi economice a Finlandei.

In ce priveşte internarea trupelor germane din Finlanda, ziarul constată că o asemenea acţiune nu corespunde de fel concepţiei finlandeze despre onoare. In plus, o asemenea atitudine ar duce Finlanda pe calea nenorocită pe care a pornit Italia.

„Ziarul „Ilta Sanomat" scrie că Uniunea Sovietelor a lăsat să-i cadă masca. In ce priveşte condiţiunile prezentate de bolşevici, din partea finlandezilor nu se poate spune decât că ele nu pot fi socotite nici măcar o bază pentru viitoare negocieri.

„Ajan Suunta" declară că pretenţiile cu cari Uniunea Sovietelor a răspuns la sforţările leale ale Finlandei dovedesc că sondagiile de pace au fost interpretate la Moscova drept o slăbiciune.

Incepând chiar cu prima condiţie, adică ruperea „firească" a relaţiilor cu Germania şi internarea trupelor germane ce se găsesc în Finlanda, se vede că ea nu poate fi nici măcar luată în discuţie.

Cea de a doua pretenţie poate tot atât de puţin să fie luată în discuţie. Finlanda a trebuit să accepte prin forţa lucrurilor frontierele păcii dela Moscova, dar azi situaţia din Finlanda este departe de a putea fi comparată cu cea de atunci, iar Carelia a devenit o parte din patria finlandeză la care Finlanda nu va renunţa niciodată.

Toate celelalte condiţii, adaugă „Ajan Suunta", au nimicit baza unor condiţii de „pace leală".

Este desigur, declară „Svenska Pressen" că cea mai mare parte a opiniei publice finlandeze a fost foarte surprinsă când a luat cunoştinţă de condiţiile de armistiţiu ale sovieticilor. Orice finlandez poate constata dintr'o privire că aceste condiţii sunt teribile. Se poate vedea uşor că aceste condiţii sunt cu totul altele decât cele ce fuseseră profetizate cu privire la pretenţiile sovietice.

NEINCREDEREA SUEDIEI FAŢĂ DE MOSCOVA

După cum se subliniază în cercurile politice din Berlin, neîncrederea în Moscova chiar a cercurilor din Suedia, reiese limpede dintr'un articol publicat de „Stockholm Tidningen". In acest articol sunt subliniate cele pătimite de către suedezi care se aflau în Estonia, pe timpul ocupaţiei sovietice. Această nouă luare de poziţie a presei suedeze este provocată de primejdia care se apropie din ce în ce, a bolşevismului.

După cum se subliniază în Berlin, nici în cercurile suedeze nu a prins cântecul de sirenă al bolşevicilor, care vor să se arăte ca „prieteni şi eliberatori".

Arhiepiscopul de Sevilla despre pericolul bolşevismului

Arhiepiscopul de Sevilla, cardinalul Segura, a ţinut Luni, în faţa a peste 5000 de credincioşi, prima mare predică din cursul acestui an.

Cardinalul Segura a subliniat în predica sa marele pericol pe care îl constitue bolşevismul pentru omenire şi a declarat că Spania ar deveni din nou victima comunismului dacă Uniunea Sovietelor ar dobândi victoria în Europa.

Al patrulea mare atac al aviaţiei germane împotriva Londrei

Faza din luna Martie a bătăliei pentru Londra a început în noaptea de 2 Martie printr'un al patrulea mare atac din seria de nouă atacuri grele pe care le-a suferit capitala engleză începând din luna Ianuarie.

In primele ore ale dimineţii de Joi, pe coasta Canalului Mânecii s'a auzit timp de 35 de minute sgomotul motoarelor escadrelor germane, care se îndreptau spre Anglia. Toate posturile stăteau sub impresia că acest atac de noapte, efectuat pe un plan fulger, decurge cu cea mai mare precizie. După mai bine de o jumătate de oră, escadrele se înapoiau peste coastă către aerodromurile lor.

Deşi apărarea britanică a făcut un brâu de foc în jurul Londrei, bombardierele germane au reuşit să se strecoare prin zona bătută de artileria antiaeriană.

Pentru a noua oară, comandantul formaţiunilor de bombardiere germane a reuşit să manevreze atât de bine încât germanii nu au avut nicio pierdere, tactica aceasta rămânând cea mai mare taină pentru englezi.

Repararea obiectivelor prin noui mijloace de iluminare a făcut posibil ca şi de data aceasta să se arunce cu mare precizie bombele explosibile şi incendiare.

Al treilea val care a fost deasupra Londrei numai după câteva minute, a aruncat deodată toate bombele la o singură comandă, nimicind prin acest covor de bombe de circa 280 de tone o mare suprafaţă industrială.

*

O telegramă din Londra, retransmisă de corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

Unde sunt paturile care se găseau altădată în adăposturile Londrei? — se întreabă ziarul englez „News Chronicle", într'un articol referitor la atacurile repetate date de aviaţia germană asupra Londrei.

Acum — continuă ziarul — se pot vedea pe treptele metropolitanului copii mici înfăşuraţi în rufe de pat şi dormind pe piatră.

Strădaniile Moscovei pentru a distruge guvernele emigrante

După cum s'a răspuns la Wilhelmstrasse — în urma unei întrebări — formarea unui comitet naţional Iugoslav este interesantă numai prin faptul că din numirea personalităţilor care fac parte din acest comitet, se poate vedea că este vorba de o coloratură moscovită, care va cere cu siguranţă îndepărtarea Regelui Petru.

Şi acest nou eveniment ilustrează strădaniile Moscovei de a distruge acele guverne de emigraţi, pentru ca apoi, prin mijlocirea „descentralizării", să exercite influenţă asupra ţărilor respective.

O paralelă se poate găsi şi în cazul generalului Rola, care are aceeaşi misiune pentru polonezi.

Demnă de atenţie mai este şi graba cu care Anglia dă ajutor intenţiilor bolşevicilor, pe baza celor aranjate la conferinţa dela Teheran.

ULTIMELE ŞTIRI

INTERNE

Mulţumiri publice

D. Ion Ciocârlie, prim efor şi preşedinte al „Eforiei ostăşeşti pentru militari şi invalizi" a făcut cunoscut că dăruieşte pentru construirea Palatului Invalizilor suma ce i se cuvine drept chirie pentru folosirea spitalului din „Săftica", pe tot timpul cât a fost rechiziţionat, până ce a fost donat de d-sa Eforiei, sumă evaluată la minimum 2.000.000 lei netto.

Deasemenea d. prim efor Ion Ciocârlie mai donează „Eforiei pentru militari şi invalizi":

572.000 lei numerar, sumă care să servească drept plată pentru extinderea terenului spitalului din Săftica;

1.000.000 lei în numerar pentru construcţie, precum şi materiale şi servicii în natură, ca transporturi, etc., pentru lucrările de construcţie.

D. Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, luând cunoştinţă de înalta şi pilduitoarea ţinută patriotică, a dispus a se aduce mulţumirea publice d-lui prim efor Ion Ciocârlie.

Turneul Corului Armatei

In cursul lunei Martie corul armatei, din secţia de propagandă a M. St. M. pregătit de d. prof. I. Ghinescu, întreprinde un turneu de propagandă, sub conducerea d-lui subit. de rezervă Joan Dănescu, în Basarabia, Moldova şi Bucovina, cu următorul itinerariu:

8 Martie Brăila; 9 Martie, Galaţi; 10 Martie, Bolgrad; 12 Martie Sărata; 14 Martie, Cetatea Albă; 16—17 Martie Chişinău; 18 Martie, Tighina; 20 Martie, Bălţi; 22—23 Martie, Iaşi; 25 Martie, Dorohoi; 26 Martie, Botoşani; 27 Martie, Suceava; 28—29 Martie, Cernăuţi.

Acest cor format din elemente de valoare cu un ales program de muzică patriotică, religioasă şi populară se va manifesta în toate oraşele la diferite unităţi militare, la spitale de răniţi, dând şi concerte cu plată în săliile de spectacol locale, urmând ca sumele realizate din încasări să mărească fondul de ajutorare al familiilor eroilor căzuţi în războiul actual.

Călătoria pe C.F.R. a membrilor I.O.V.R.

Ordinul dat anterior cu privire la călătoria membrilor I. O. V. R. a fost anulat în urma acordului încheiat între CFR. şi Casa I. O. V. R. şi înlocuit cu un altul şi anume:

Cărţile de identitate seria N. pe care le posedă în prezent marii mutilaţi, prevăzuţi la alineatul 1 b. din ordinul 113.300 rămân în vigoare până la expirarea valabilităţii lor.

Pentru ca toţi aceştia să poată beneficia de călătorii nelimitate cu 75 la sută reducere, vor trebui să se adreseze cu o cerere timbrată Casei I. O. V. R. serviciul statistic CFR., str. General Berthelot No. 24 Bucureşti, care va certifica proveniencţa din activitate a beneficiarilor.

Pe baza acestor cereri, biroul permiselor CFR. din calea Victoriei 103 Bucureşti va aplica pe cărţile de identitate o ştampilă cu următorul conţinut: „Provenit din activitate, valabil fără cupoane".

Vor beneficia anual şi de 24 permise de circulaţie ca şi până acum:

Toţi cei mari mutilaţi, ofiţeri şi subofiţeri proveniţi din rezervă cum şi familiile acestora, care posedă cărţi de identitate, seria M. vor călători mai departe cu 75 la sută reducere, numai pe baza cupoanelor respective.

Cărţile de identitate ale beneficiarilor prevăzuţi în susmenţionatul ordin circular, la alineatele 2 b şi 3 b, adică invalizii şi accidentaţii de război, ofiţerii şi subofiţerii proveniţi din activitate, cum şi membrii lor de familie, văduvele şi orfanii ofiţerilor şi subofiţerilor fosti în activitate, precum şi membrii de familie ai marilor mutilaţi ofiţeri şi subofiţeri din activitate, care poartă ştampila „valabil numai cu cupoane" deşi acestea în prezent au dreptul la călătorii nelimitate cu 75 la sută reducere — deşi fără cupoane — vor trebui preschimbate cu altele pe care inspecţiile de mişcare şi comercial CFR. vor aplica, pe lângă ştampila „control" şi o ştampilă nouă cu următorul conţinut „Provenit din activitate, valabilă fără cupoane".

Preschimbarea cărţilor de identitate pentru ofiţerii şi subofiţerii marii mutilaţi, invalizi şi accidentaţii proveniţi din activitate şi emiterea dovezilor menţionate se va face de către aceleaşi unităţi emitente I. O. V. R. de care aparţin şi cărora se vor adresa cu cereri scrise şi legal timbrate.

In atenţia unor ofiţeri şi subofiţeri in reg. 2 transmisiuni

Se aduce la cunoştinţa ofiţerilor, subofiţerilor mai jos notaţi, ce fac parte din Regt. 2 Transmisiuni, să se prezinte în termen de 3 zile dela data prezentului comunicat la Regt. 2 Trans. Iaşi, pentru clarificarea situaţiei militare.

Slt. rez. Teodorescu Eugeniu, ultimul domiciliu în Str. Bonaparte Nr. 1 Bucureşti.

Slt. rez. Sauţescu Ioan. Ultimul domiciliu în Calea Griviţei Nr. 42 Bucureşti.

Plot. rez. Radulescu Mircea, ultimul domiciliu în suburbia Mănăstireşti-Cernăuţi.

In caz că în termenul de mai sus nu se vor prezenta, vor fi daţi în judecata Curţii Marţiale ca nesupuşi la concentrare, suferind astfel rigorile legii.

Trecuţi în corpul tecnic militar

Se aprobă trecerea în Corpul tehnic militar, pe data arătată pentru fiecare, următorilor ofiţeri: Din Genu, Căpitan, pe data de 1 Noembrie 1944. Coculescu B. Marcu, 8.VI.1940; Din Infanterie, Căpitan, pe data de 1 Noembrie 1943 Stoenescu D. Nicolae, 10.V.1928. (Aflat în „Ordrul Disp.").

EXTERNE

Regele Petru al Jugoslaviei nu se mai duce la Londra

După cum anunţă agenţia „Exchange Telegraph", Regele Petru al Iugoslaviei şi-a anulat călătoria care voia să o facă la Londra.

Această hotărâre a fost luată în urma discursului ţinut de d. Churchill, în care primul ministru britanic a luat apărarea lui Tito.

18.000 de membri ai echipagiilor bombardierelor engleze au pierit în 1943

După cum afirmă serviciul britanic de informaţiuni, „Daily Mail" constată că 18.000 de membri ai echipagiilor bombardierelor engleze au fost ucis sau au căzut în captivitate, în cursul anului 1943.

Doliul Indiei pentru d-na Gandhi

Reprezentanţii Indiei Libere din oraşele Tokio, Yokohama, Kobe şi Osaka, au ţinut o şedinţă de doliu la Tokio, în care a fost evocată figura d-nei Gandhi, decedată în închisoarea dela Poona.

D. Behari Bose, consilier suprem în guvernul indian, a făcut elogiul vieţii acestei femei, care a înfruntat totdeauna tirania engleză.

De acum înainte, ziua de 1 Martie va fi socotită de toţi indienii zi de doliu naţional şi sărbătorită ca atare, în amintirea morţii de martiră a sătiei lui Gandhi.

In Bulgaria au luat fiinţă 1.000 comitete locale ale „forţei publice"

După marile reuniuni politice ce au avut loc în cursul zilei de Duminică, în peste 1000 de localităţi s'au creiat comitete locale ale noulei „forţe publice".

Suprimarea repausului duminical în Japonia

In conformitate cu hotărârea guvernului japonez, de a se suprima repausul duminical în Japonia, s'a hotărît ca şi în teritoriile chineze ocupate de japonezi, toate birourile şi magazinele să rămână deschise Duminica, începând dela 1 Martie.

Nu se ştie încă dacă aceste dispoziţii se aplică şi bănci.lor.

Forţele navale germane au atacat distrugătoare britanice

Forţe navale uşoare germane au bombardat distrugătoare britanice în cursul nopţii de Miercuri spre Joi, între orele 2 şi 3, lângă insula Fecioarei, la nord de Brest.

Vasele britanice au fost obligate astfel să se înapoieze din calea lor.

Forţele germane s'au înapoiat fără pierderi la bazele lor.

Incorporarea tinerilor spanioli născuţi în 1923

„Monitorul Oficial" spaniol publică un decret al ministrului de războiu, în virtutea căruia toţi spanioli născuţi în anul 1923 trebue să se prezinte imediat autorităţilor militare pentru a fi incorporaţi.

Această măsură se încadrează în dispoziţiile generale care reglementează serviciul militar obligator în Spania.

Ajutorul Germaniei pentru populaţia Greciei

Vasul suedez „Hallaren", care este pus la dispoziţia Crucii Roşii, pentru ajutorarea Greciei, a sosit în portul Pireu.

Vasul are o încărcătură de 4.294 de tone de alimente şi articole medicinale, puse la dispoziţie de Germania şi care sunt destinate populaţiei greceşti.

Propaganda comunistă în Liban

Presa egipteană scrie că organizarea propagandei comuniste în Liban, în înţelegere cu gaullişti, este condusă dela ambasada sovietică din Ankara.

Această propagandă a început de curând prin călătoria mai multor secretari de legaţie sovietici din Ankara în Orientul Apropiat.

Munca obligatorie este necesară în Statele Unite

După cum anunţă Serviciul Britanic de Informaţiuni din Washington, d. Knox, ministrul marinei nord-americane, a declarat în faţa comisiei militare a Senatului, că o lege a muncii obligatorii, este necesară în Statele Unite pentru a împiedica grevele tot mai numeroase.

In cursul anului 1944, vor trebui date lupte şi mai grele şi pierderile Statelor Unite în toate părţile lumii vor fi mai mari ca până acum. Acest lucru va cere şi mai mulţi soldaţi şi armament, aprovizionări şi vase.

SITUAŢIA PE FRONTURI

FRONTUL DIN RĂSĂRIT

In sectorul de sud al frontului de Est, sovieticii au efectuat, mai ales în regiunea Krivoi Rog, numeroase atacuri fără nici un rezultat.

In cursul luptelor, trupele germane şi-au menţinut poziţiile, atât în regiunea Krivoi Rog, cât şi între Krivoi Rog şi Niprul inferior.

In sectorul central, inamicul continuă eforturile spre a cuceri importantul nod de comunicaţii Bobruisk.

Astfel, bolevicii au atacat la nord de Rogacev pe un front îngust cu forţe concentrate, fără a ţine seamă de pierderi. In ziua de 1 Martie a. c., sovieticii au folosit în atacul în zona nord-vest Rogacev, peste 5 divizii de infanterie, întărite cu blindate, fără să poată străpunge poziţiile germane, pentru a înainta către Bobruisk, obiectivul lor de câteva săptămâni. Forţele sovietice au suferit pierderi grele în oameni şi tancuri; numai în ziua de 1 Martie au fost distruse 25 care de luptă bolşevice.

In sectorul de nord al frontului de est, luptele se dau în două centre de gravitate mai importante: Narva şi Nevel.

In jurul Narvi se desfăşoară o bătălie crâncenă, în care sovieticii au aruncat în luptă şapte divizii de infanterie şi mai multe divizii blindate, dotate cu multă artilerie.

Comandamentul sovietic urmăreşte să asalteze oraşul Narva şi să pătrundă astfel pe teritoriul Estoniei. In acest scop, forţele proaspete ce le-a adus inamicul în ultimele zile, a constituit un cap de pod pe malul de vest al fluviului Nevel pe un front de 30 km. şi o adâncime de 10—15 km., care a fost însă redus în urma atacurilor germane.

In cursul zilei de 2 Martie, atacurile în valuri repetate ale infanteriei sovietice au fost respinse sau oprite prin contra-atacuri viguroase sau de focul de baraj al artileriei şi al celorlalte arme germane. Inamicul a reuşit să facă o spărtură în liniile germane care însă după câtva timp a fost lichidată.

Bătălia aceasta caracteristică prin enormul material de război concentrat de ambele părţi, continuă cu o violenţă crescândă. Atât germanii cât şi bolşevicii au angajat întrânsa forţe proaspete.

In regiunea dela est şi sud-est de lacul Pskow, cele trei coloane sovietice ce au înaintat convergent în ultimele zile în direcţia Pskow, au făcut joncţiuni şi se găsesc în faţa obiectivului urmărit. O parte din forţele sovietice au pătruns în periferia oraşului Pskow unde se dau lupte de stradă. Linia ferată Pskow- Opocica este tăiată în câteva puncte.

Intre Pskow şi Nevel se desfăşoară a doua mare bătălie din sectorul de nord, pe un front de 320 km. cu mare intensitate la nord-vest de Nevel.

Inamicul atacă în zona nord vest de Nevel cu şapte divizii de infanterie şi mai multe formaţiuni blindate şi de artilerie, sprijinite de aviaţia de luptă.

Comandamentul sovietic urmăreşte să străpungă frontul german şi să pătrundă în Letonia.

In cursul luptelor sângeroase date la 2 Martie, trupele germane au respins toate atacurile sovietice.

FRONTUL DIN ITALIA

In Italia de sud, frontul a rămas staţionar pe linia: nord Miturno — sud Cassino — nord vest Isernia şi Agnone vest Casali — est Guardiagrele — nord vest Orsogna pe tărâmul mării Adriatice.

Atacurile anglo-americane din zona Cassino nu au reuşit să progreseze la vest de oraş, cu toate luptele îndârjite prestate.

In capul de pod dela Nettuno, trupele germane au pătruns în poziţiile anglo-americanilor dela vest de şoseaua Aprilia-Anzio şi au ocupat o parte din terenul capului de pod.

Alte opreaţiuni s'au desfăşurat în partea de est a acestei şosele, favorabile germanilor. La sud est de Cisterna, un grup de forţe american a fost încercuit şi nimicit.

Bateriile cu tragere lungă au continuat şi eri bombardarea vaselor engleze şi americane din rada porturilor Anzio şi Nettuno, precum şi concentrările de trupe din zona litorală.

RĂSBOIUL AERIAN

Odată cu începerea anului 1944, s'au intensificat în Apus atacurile aeriene aliate asupra Germaniei şi teritoriilor ocupate în vest.

Forţa aeriană germană a dat la rându-i câteva riposte prin bombardarea masivă a centrelor industriale şi obiectivelor militare de pe insulele britanice.

Astfel şi în ziua de 2 Martie 1944, puternice escadrile germane au dat un atac fulgerător asupra Londrei în 3 valuri, cu mari efecte destructive şi fără pierderi.

Deasemenea apărarea antiaeriană germană s'a întărit şi astfel atacurile aeriene aliate au avut de suferit mari pierderi.

Societatea Naţională de Editură şi Arte Grafice „DACIA TRAIANĂ", Bucureşti, str. Sărindar 5-7-9, înmatr. sub Nr. 156/942 la Reg. Of. Com. Bucureşti
Tipărită la 3.III.194...